

ẤN THỨ BẢY

Cảm ơn, anh. Trong lúc chúng ta cứ đứng, chúng ta hãy cầu nguyện.

² Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, tác giả của Sự Sống, và dâng ban cho mọi ân tứ thuộc linh, tốt lành, chúng con thật biết ơn giờ này vì sự nổi bật, tuyệt diệu nhất này, một thì giờ thông công trong Sự Hiện diện của Ngài; đánh dấu một sự việc quan trọng cực kỳ trong đời sống của chúng con, Chúa ôi, một thì giờ mà chúng con sẽ không bao giờ quên, cho dù chúng con sẽ ở lại bao lâu đi nữa. Và chúng con cầu xin, Chúa ôi, để vào đêm kết thúc này...Chúng con đang chú ý lời Kinh Thánh, vào ngày cuối của kỳ lễ, Chúa Jêsus đã đứng giữa họ và kêu lớn, “Nếu kẻ nào khát, hãy để người ấy đến cùng Ta!” Và con cầu nguyện, lạy Cha trên Trời, để điều đó sẽ lặp lại lần nữa tối nay, hầu cho chúng con có thể nghe Tiếng của Chúa chúng con đang kêu gọi chúng con, và gọi chúng con vào để hầu việc Ngài, bước đi gần gũi hơn. Chúng con cảm thấy mình đã nghe Tiếng Ngài rồi, trong sự mở ra các Ấn này, đang phán rằng đó là ngày sau rốt, và thì giờ đã gần. Xin ban những ơn phước này mà chúng con cầu xin, Cha ôi, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, và vì vinh hiển Ngài. A-men.

Mời ngồi.

³ Tôi muốn thêm điều này, rằng, trong tất cả các buổi nhóm mà tôi đã từng có trong đời, tôi tin tuần này là thì giờ vinh hiển nhất trong cả đời hầu việc của tôi. Cho dù bất cứ điều gì tôi có... Tôi đã nhìn thấy những phép lạ lớn được thực hiện, dĩ nhiên, trước đây, và những buổi nhóm chữa lành, nhưng điều này vượt ra ngoài giới hạn điều đó. Nó quả là một trong những thì giờ vĩ đại nhất, những điểm nổi bật nhất trong đời sống của tôi, là được ở đây. Và nhìn thấy đèn tạm bé nhỏ mang dáng vẻ khác biệt này; không chỉ thể thôi, nhưng bên trong cũng có một dáng vẻ khác biệt nữa!

⁴ Và, bây giờ, tôi có hỏi Billy; cậu ấy mất thật lâu, để đến và đón tôi. Cậu ấy nói đã có một nhóm khác đã chịu báp-têm. Mà,

hơn một trăm người, tuần này, những người được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ của chúng ta. Vì vậy, chúng ta—chúng ta biết ơn. Và xin Chúa ban phước cho anh chị em!

5 Và, bây giờ, nếu quý vị không có một hội thánh nhà, chúng tôi mời quý vị ở đây, đến và thông công với chúng tôi. Cứ nhớ rằng nhà thờ đây mở cửa. Chúng tôi không thuộc giáo phái nào cả, và tôi hy vọng và tin rằng nó sẽ không bao giờ là một giáo phái. Chỉ là sự thông công nơi mà quý ông và quý bà, và các chàng trai và các cô gái, gặp gỡ xung quanh bàn của Đức Chúa Trời, và thông công quanh Lời, và chúng ta có tất cả các thứ chung với nhau.

6 Bây giờ, và chúng ta có một mục sư tuyệt vời, một người chân thật của Đức Chúa Trời, và tôi rất cảm ơn về điều đó. Nếu anh em nhớ, một khái tượng, cách đây một năm, rằng Thức Ăn đã được chứa vào trong kho. Và điều đó hoàn toàn đúng. Và chúng ta...

7 Hiện giờ chúng ta có chỗ, đáp ứng đủ, cho các lớp học trường Chúa nhật, dành cho mọi lứa tuổi, và chúng ta thật rất biết ơn vì cơ hội này. Một số người đã nói, lúc nào đó, giá như họ thật sự có những lớp học trường Chúa nhật mà họ có thể gửi những con cái của họ đến. Bây giờ, anh chị em, họ đã có cho chúng bây giờ. Vậy, bây giờ, vậy anh chị em cứ đến và ở với chúng tôi nếu anh chị em không có hội thánh nhà.

8 Dĩ nhiên, nếu anh chị em có một hội thánh tốt nơi anh chị em đang đến, và rao giảng Phúc âm, đại loại như vậy, ồ, đó là—đó là chỉ một nhóm khác của chúng ta, anh chị em thấy, ở nơi nào khác. Nhưng nếu anh chị em không có hội thánh nhà, và anh chị em...

9 Tôi hiểu rằng nhiều người đã, đã di chuyển đến từ những miền khác của đất nước, làm cho đây là hội thánh nhà của mình. Và tất nhiên chúng tôi hoan nghênh anh chị em ở đây với Lời của Chúa. Và tôi nhớ, tôi nghĩ, khi tôi rời khỏi, tôi đã bảo cho anh chị em rằng—rằng những buổi nhóm, theo như tôi biết, sẽ có ở đây tại đền tạm.

10 Tôi chưa biết tất cả những gì Chúa dành cho tôi trong tương lai. Tôi tin cậy rằng với bàn tay Ngài, không phải là sự mê tín nào

đó hay bất cứ điều gì. Tôi chỉ chờ đợi, ngày này qua ngày khác, vì Ngài dẫn dắt tôi đến chỗ tôi có thể hầu việc Ngài tốt hơn. Và khi Ngài đã làm xong với tôi, thì tôi tin rằng Ngài sẽ đón nhận tôi về Nhà, trong sự bình an.

11 Còn, bây giờ, tôi rất biết ơn vì sự hợp tác của dân sự đền tạm. Như Billy có bảo tôi tuần này, rằng, tôi nghĩ, mọi nhà đại diện ở đây chung quanh đền tạm này đều có người nào đó ở với họ. Họ mở toang, nhà và các nơi của mình, và nhận vào những người mà không có nơi nào để ở trọ. Vậy thì, đó là những hành động Cơ-đốc thực sự. Và một số nhà nào đó cứ nhận mọi người vào trong mọi góc nhỏ mà họ có thể, để có được cho dân sự một chỗ ở lại.

12 Bởi vì, đây đã là một thì giờ rất khó khăn, vì chuyện này, một số công việc đã diễn ra, về thể giới thể thao, loại bóng rổ gì đó hay điều gì đó, và—và những vùng đất riêng biệt đã được làm. Cộng thêm một nhóm lớn từ...

13 Tôi nghĩ, những người đại diện tại đây trong nhà thờ nhỏ này, gần như, khoảng chừng hai mươi tám hay ba mươi tiểu bang đại diện ở ngay đây trong nhà thờ, ngoài hai quốc gia khác, vậy, và buổi nhóm phục hưng nhỏ này. Vì thế, điều đó làm cho phòng này hoàn toàn không đủ chỗ, chính nó. Biết về...

14 Tôi đã hỏi ngày hôm nay, với một số người. Tôi nói, “Tôi hiểu không có quá nhiều người dân Jeffersonville ở quanh đây, trong buổi nhóm.”

15 Người nào đó phát biểu, nói, “Chúng tôi không thể đi vào.”Ồ, điều đó, chính là thế. Đó là lý do. Một số cảnh sát, và vân vân, muốn đến với buổi nhóm, nhưng nói, đã nói vòng vo, nói, nhưng họ đã đến mà không thể vào được, rằng nhà thờ đã chật kín người rồi ngay trước lúc họ có thể vào. Vì thế họ phải có thì giờ của mình, có lẽ, sau đó, và họ đã không đến. Vì vậy hiện giờ nhiều người đang đến từ các nơi khác, vì vậy chúng ta rất biết ơn.

16 Bây giờ, tôi không biết. Điều kế tiếp sẽ theo sau điều này, sẽ là Bảy Tiếng Kèn, trong một sứ điệp khác. Nhưng, trong các Ấn, về thực tế mọi thứ bao gồm với nhau. Các thời đại hội thánh đến, và chúng ta đặt chúng đầu tiên, mà là điều—mà là điều quan trọng

nhất, nhưng...của lúc đó. Bây giờ, sự khai mở của các Ấn tỏ cho thấy tình trạng Hội thánh hiện ở đâu, và Nó kết thúc như thế nào. Và bây giờ, tôi nghĩ, Cha trên Trời chắc chắn đã tỏ lòng nhân từ với chúng ta, vì để chúng ta thấy mình có những gì.

17 Và tôi nói điều này, nhìn lướt qua những ghi chú cũ mà tôi đã giảng, cách đây nhiều năm, tôi vừa đi vào và nói những gì tôi nghĩ là đúng, và đang xảy ra. Nó cách xa khỏi giới hạn. Và giờ đây, tất cả bốn Ấn, tôi đã nói điều đó trong một bài giảng khoảng hai mươi phút, tất cả về điều đó. Bốn người cuỡi ngựa, trong Khải huyền, tôi đã dồn hết họ vào nhau và nói, “Một ngựa đi vào màu trắng,” tôi nói, “có lẽ đó là thời—thời—thời đại ban đầu. Và ngựa kế tiếp đi vào trong nạn đói,” và rồi tiếp tục như thế. Nhưng, ồ, khi Lời thực sự được mở ra, Nó thì cách xa điều đó một trăm dặm.

18 Vì vậy, về phần chúng ta quan sát và chờ đợi. Và có lẽ phải là thì giờ này để làm điều đó. Có thể có nhiều điều đã được nói, mà có thể là bất đồng với nhiều người khác. Nhưng tôi tin, khi thời gian kết cuộc vĩ đại đến, và chúng ta gặp Chúa của mình, anh chị em sẽ thấy rằng Nó là đúng. Nó—Nó—Nó là thật.

19 Bây giờ, những người đến từ ngoại thành, từ vùng lân cận ở những nơi khác nhau, đến từ các tiểu bang và đất nước khác nhau, tôi thật biết ơn lòng chân thành của anh em đi lại suốt các quãng đường, và mất các kỳ nghỉ của mình. Và vài người trong họ thậm chí không kiếm được chỗ để ở lại! Tôi—tôi biết, bởi vì tôi có thể giúp đỡ một số người trong họ có chỗ để ở lại. Thậm chí không có tiền để ăn, hay bất kỳ điều gì khác, và vì vậy...và thậm chí đến, dù thế nào đi nữa, mong đợi điều gì đó xảy ra, để quan tâm đến điều đó. Và với đức tin vĩ đại như thế vào việc đó, đến nỗi cho dầu họ có phải đi mà không có đồ ăn, hay thậm chí không một nơi nào để ở lại, họ muốn đến nghe những điều đó, những điều xảy ra, dù thế nào đi nữa. Điều ấy thật là quá cảm, anh em biết. Và mọi người đã thật sự như vậy một trăm phần trăm!

20 Tôi đã gặp anh rể của tôi phía sau đó, mà là người—người... đã đặt viên gạch xây nhà thờ, và đại loại như vậy. Và tôi nói với anh ấy về tôi thật biết ơn vì công việc của anh ấy. Tôi không phải

là một—một thợ nề, hay không biết gì về nó. Nhưng tôi thật biết một góc vuông là gì, và nó có vừa khít đúng loại hay không.

21 Và anh ấy nói, “Tôi sẽ kể với anh.” Anh ấy nói, “Hầu như, chưa hề có một thời giờ như vậy, mà anh từng chứng kiến sự hài hòa giữa vòng những người đó như vậy, khi tất cả họ cùng làm việc với nhau.”

22 Anh Wood, Anh Roberson, và mọi người thật sự đặt trong vị trí của họ, mọi thứ. Và người anh em mà—mà lắp đặt máy phóng thanh, máy... Tôi muốn nói sự trang bị hệ thống truyền thanh và mọi thứ, trong nhà thờ. Họ nói, “Mọi thứ đều làm việc thật tốt.” Khi họ cần điều gì, sẽ có một người đứng tại đó làm điều ấy. Vì thế đó là...Đức Chúa Trời ở trong toàn bộ chương trình. Chúng ta rất biết ơn về điều này.

23 Nhiều nhà hảo tâm lớn trong hội thánh, giúp thực hiện điều đó, chẳng hạn như Anh Dauch và Chị Dauch của chúng ta đang ngồi đây, và nhiều người khác đã quyên góp thật nhiều cho sự nghiệp này. Và tôi nghĩ, ngay vào lúc đó, họ không thiếu một chút xíu và tất cả đã được chi trả. Vì thế chúng ta thật biết ơn vì điều đó.

24 Hãy nhớ, đó là hội thánh của anh em, vì anh em là đây tở của Đấng Christ. Và đó là những gì được xây lên tại đây, một cánh cửa rộng mở để làm cho những đây tở, và cho những đây tở của Đấng Christ rồi, chính họ đến và vui hưởng chung quanh sự thông công của Chúa Jêsus Christ. Và chúng tôi muốn anh em biết rằng mọi người được hoan nghênh.

25 Và bây giờ khi anh em nghe tôi thỉnh thoảng, dưới thì giờ được xúc dầu, hầu như cào xuống trên tấm màn tổ chức, tôi—tôi không có ý muốn nói điều đó chống lại mục sư của anh em, hay chống lại anh em, chị em nào, trong hội thánh. Bởi vì, rốt cuộc, Đức Chúa Trời có dân sự trong mỗi tổ chức. Nhưng Ngài không chấp nhận tổ chức; Ngài chấp nhận cá nhân trong tổ chức. Và sự...Không lấy một tổ chức.

26 Do đó, khi dân sự trở nên quá bó buộc chung quanh sự tổ chức, lúc ấy họ không thể thấy điều gì khác ngoài những gì giáo hội nói, anh em biết đấy. Và điều ấy làm mất đi sự thông công

với những người khác, và nó là một hệ thống mà Đức Chúa Trời không đẹp lòng, và đó là công việc thế gian không bao giờ được Đức Chúa Trời truyền định.

27 Vì vậy, bây giờ, tôi không có ý nói cá nhân nào. Công giáo, Do-thái giáo, bất kể có thể là gì, hay—hay Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, bất cứ tổ chức nào, không những tổ chức, và—và không hệ phái nào, và hết thảy, Đức Chúa Trời có các con cái của Ngài đang ngồi ngoài đó. Hiểu không? Và nhiều lần tôi tin họ ở ngoài kia vì một mục đích, đưa ra Ánh Sáng, kéo ra những người đã được định sẵn kia từ khắp mọi nơi. Và—và vào ngày vĩ đại đó, chúng ta sẽ nhìn thấy lúc ấy, Hội thánh của Chúa Jêsus Christ sẽ được kêu gọi đến—đến thì giờ nhóm vĩ đại trên không trung, và hết thảy chúng ta sẽ đi lên để gặp Ngài. Và tôi—tôi đang trông đợi giờ đó.

Bây giờ, có rất nhiều điều có thể được nói!

28 Và tối nay, vào đêm cuối cùng, bế mạc, như thường lệ, mọi người thì...Trong một buổi nhóm chữa lành, tôi thấy, dưới những sự mong đợi cho những điều vĩ đại được thực hiện trong buổi nhóm chữa lành, mà khiến họ căng thẳng, run rẩy. Và rồi tôi cũng thấy, điều giống như vậy tối nay, rằng mọi người ở dưới sự mong đợi nhìn thấy cách mà...Và mỗi đêm, nó đã diễn ra theo cách đó, vì sự mở ra của các Ấn kia.

29 Bây giờ tôi muốn làm thật rõ điều này. Mỗi lần, mỗi lần mà những Ấn này đến với vị trí; mọi việc mà tôi từng tin về Chúng, và đã đọc của những người khác, đã bị trái ngược với những gì đến với tôi trong phòng.

30 Và tâm trí tôi, vào lúc này...Lý do tôi có buổi nhóm chữa lành đó sáng nay, bởi vì đầu óc con người của tôi đang trở nên thật cách xa lối suy nghĩ của chính tôi. Tôi đã cố gắng ở lại trong một—trong một căn phòng với chup đèn kéo xuống, và đèn bật lên. Đây là ngày thứ tám. Và thậm chí không vào trong xe hơi của tôi, để—để đi bất cứ nơi nào.

31 Tôi đã phải đi với một vài anh em, xuống ngân hàng, để ký vài phiếu nhận tiền và các thứ, về tiền và thứ mà đã được mượn cho hội thánh này. Nhưng tôi—nhưng tôi phải đi ngay trở lại, và đi ngay vào sự nghiên cứu.

32 Và điều lạ là, đã không có một người nào nói điều gì. Hay là, thường thường, họ gõ cửa, và kéo cửa, và lãng vãng. Không có một điều nào xảy ra. Nó là chính hiện tượng.

33 Nơi tôi đang ăn, tại nhà Anh Wood. Thường thường nơi đó chen đầy xe hơi. Và họ có tám hay mười người khác nhau sắp đến ở lại với họ trong lúc này, và không một người nào trong họ đến.

34 Rồi, sáng nay, tôi sẽ không bao giờ quên sáng nay, ân điển của Cứu Chúa chúng ta dành cho đây tớ mỗi, mệc của Ngài. Khi đó, tôi đã trả lời câu hỏi của một người đáng thương, và, theo sự hiểu biết của tôi, nghĩ rằng tôi đã làm đúng. Và, đột nhiên, dường như tôi đã—tôi đã lấy điều gì đó ra khỏi một đứa trẻ, tôi cảm thấy bị lên án, và không biết đó là gì. Và tôi nghĩ, có lẽ là mình sẽ gấp rút để đến với buổi nhóm chữa lành đó, có lẽ người nào đó đang đau ốm thật tuyệt vọng, mà phải được cầu nguyện ngay cho lúc đó. Và tôi hỏi cử tọa. Một vài phút, nó đã được khai thị. Và người nào đó nói, “Xin anh đọc đoạn trích dẫn—đọc đoạn trích dẫn của anh lại?” hay điều gì đó. Và lúc đó, tôi cầm lên mảnh giấy nhỏ và đọc nó lại, xem nó nói điều gì. Và nhìn xuống Sách, và nó khác hẳn, câu hỏi mà tôi đang trả lời. Hiểu không?

35 Tôi xin chỉ đi qua điều này với anh em. Khi sự Siêu nhiên đến, đó là tâm trí của Đấng Christ. Anh em trở nên thật ra xa khỏi suy nghĩ riêng của mình, cho đến khi, trong tâm trí của chính anh em, tôi...Điều này, anh em...tôi không...Đừng để tôi cố gắng giải thích điều đó, bởi vì tôi không thể. Hiểu không? Tôi không thể làm điều đó. Không có ai có thể làm điều đó.

36 Làm thế nào con người ấy có thể, ấy là Ê-li, đứng đó trên ngọn núi, dưới Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và gọi lửa từ trời xuống, và rồi mưa ngay sau đám lửa? Và rồi đóng các tầng trời lại, và trời đã không mưa trong ba năm sáu tháng, và đi ngay trở lại và gọi mưa, vào cùng ngày ấy! Và dưới sự xúc dầu đó, làm thế nào...Và đã đem ra bốn trăm thầy tế lễ và giết họ; và rồi chạy vào đồng vắng, kêu gào cho mạng sống mình, về sự đe dọa của một người đàn bà. Hiểu không? Giê-sa-bên, bà ta thề rằng bà sẽ lấy mạng sống ông. Khi mà, A-háp và tất cả họ có mặt tại đó, để nhìn thấy Sự Hiện diện của Chúa và phép lạ vĩ đại đã được thực hiện. Đấy, của ông...Thần Linh đã lìa khỏi ông. Theo lối suy nghĩ

tự nhiên của mình, ông không biết nghĩ như thế nào, đấy. Ông đã không thể suy nghĩ cho chính mình.

³⁷ Và, hãy nhớ, Thiên sứ đã đưa ông vào giấc ngủ, và để ông nghỉ ngơi. Đánh thức ông dậy, cho ông vài cái bánh; rồi đưa ông vào giấc ngủ lại, và cho ông nghỉ ngơi; và thức ông dậy, và lại cho ông vài cái bánh. Và chúng ta không biết điều gì đã xảy ra với con người đó, trong bốn mươi ngày. Rồi ông bị kéo lại vào một hang động, ở nơi nào đó, và Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông.

³⁸ Đừng cố gắng để giải thích điều đó thuộc về Siêu nhiên. Anh em không thể làm điều đó. Hiểu không? Điều duy nhất để làm, là cứ đi tiếp ngay. Và tôi cố gắng làm cho bản thân mình rõ ràng như có thể được, nhưng từ đây trở đi tôi sẽ...Tôi nghĩ mình sẽ không bao giờ thử điều đó lần nữa. Anh em sẽ chỉ tin một cách tuyệt đối, hay là không. Và tôi...Anh em sẽ thấy, một lát sau, lý do tại sao.

Bởi chưng, tôi đã cố gắng trung thực. Đức Chúa Trời biết điều đó.

³⁹ Và câu hỏi đó sáng nay. Tôi đang cố gắng giải đáp nó thật trung thực như tôi biết thế nào. Tôi chỉ đọc phần đầu của câu đó, và nó là một...chắc hẳn đã không đúng. Nhưng Đức Thánh Linh, hiểu rằng tôi...tâm trí tôi...Đấy, nhìn xem, những gì đã và đang xảy ra, trong hai hay ba ngày qua. Đấy, tôi—tôi đã nói bảy trăm... “bảy ngàn,” là bảy trăm. Sáng nay, đã cố gắng, và nó được dân sự bắt lấy, đấy, và điều đó tỏ cho thấy rằng anh em đang theo dõi. Bây giờ, một điều khác, chỗ mà tôi đang cố gắng nói “bồ câu,” và tôi đã gọi nó là chiên con; nhưng tôi đã nắm bắt điều đó ngay. Và rồi, ở đây, có một điều tôi đã không nắm bắt được điều đó, Đức Thánh Linh đã quay ngay lại và nhắc tôi với điều đó.

⁴⁰ Đó là sự khẳng định bội phần rằng những điều này là đúng. Chúng thì...Đức Chúa Trời đang theo dõi, thấy rằng Nó đúng. Đúng thế. Ngài muốn. Ngài muốn anh em hiểu rằng Nó là Sự thật.

⁴¹ Ngài là Đấng đang sai Nó đến, bởi vì nó chắc chắn không... Thật rất đúng cho tôi, học biết, như nó đã xảy ra với anh em. Và vì thế chúng ta...Tôi rất biết ơn vì sự—sự—sự hiểu biết, để biết

bây giờ thuộc về Chúa, chúng ta đang sống trong thì giờ nào; đây, sống ngay vào kỳ sau rốt, trước sự cất lên của Hội thánh. Bây giờ chỉ...

42 Chúng ta đã nói chuyện, vậy chúng ta hãy cứ cầu xin những ơn phước của Ngài ban trên Lời lần nữa.

43 Lạy Cha trên Trời của chúng con, buổi tối vĩ đại đó đến đây, một thì giờ tuyệt vời mà khi một điều vĩ đại đã xảy ra. Nó đã bao quanh dân sự. Và, Cha ôi, con cầu nguyện để tối nay điều đó sẽ được tỏ cho biết, vượt ra ngoài giới hạn của bóng dáng nghi ngờ, đối với tấm lòng và tâm trí của dân sự, để họ biết rằng Đức Chúa Trời vẫn đang ngự ở trên Ngôi, và rằng Ngài vẫn yêu thương dân sự của Ngài.

44 Và đó là thì giờ, giờ phút mà thế giới trông mong nhìn thấy, thì bây giờ đang đến gần, vì nó kêu lớn cho sự cứu chuộc. Chúng con có thể thấy những yếu tố sẵn sàng để mang nó trở lại. Chúng con có thể thấy những yếu tố sẵn sàng mang Hội thánh vào trong Sự Hiện diện của Đấng Christ. Chúng con có thể nhìn thấy Nàng—Nàng Dâu mang hình thể, khoác lên người áo cưới, sẵn sàng. Chúng con có thể thấy những ánh sáng đang chớp lên. Chúng con biết rằng mình đang ở kỳ sau rốt.

45 Bây giờ, lạy Cha trên Trời, khi điều này đi tới bây giờ để rao giảng, hay giảng dạy về biến cố quyền năng, vĩ đại này mà đã xảy ra trong Vinh hiển, cách đây khoảng hai ngàn năm, và đã được ban cho đại sứ đồ yêu dấu, Giảng. Và tối nay chúng con sẽ nói về Nó. Xin để Đức Thánh Linh đến giờ này trong Quyền phép khả thị mạnh mẽ của Ngài, hầu cho Ngài sẽ khả thị cho chúng con điều mà Ngài muốn chúng con biết, như Ngài đã làm trong vài đêm qua. Chúng con giao phó chính mình cho Ngài, cùng với Lời, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

46 Bây giờ, như anh em muốn giở ra, có lẽ, trong Kinh Thánh của mình. Và đây chỉ là một câu ngắn, một câu trong Kinh Thánh. Nhưng, nó là câu cuối cùng, nó được tìm thấy...Ấn cuối cùng, thì đúng hơn.

Bây giờ, tối hôm qua chúng ta đã nói về Ấn thứ Sáu.

47 Ấn thứ Nhất, là antichrist được giới thiệu. Thì giờ của kẻ đó đã đi qua, và chúng ta đã thấy kẻ đó đi ra như thế nào.

48 Cách mà con Thú đã được giới thiệu, với Quyền phép của Chúa để đi ra với quyền phép antichrist, để tranh chiến nó! Tôi không tin là có thể có một thách mắc trong trí người nào về điều đó.

49 Rồi chúng ta tìm thấy, ngay lập tức sau đó, thời đại hội thánh ấy, những con Thú chúng đã đi.

50 Đi qua, chúng ta thấy, chúng ta đã thay đổi, toàn bộ bức tranh ở đó, không còn những con Thú nào đi ra nữa. Hiểu không? Nhưng, nó đang giới thiệu, tiến ra, trong thời kỳ Hoạn nạn, sau khi Hội thánh đã đi ra.

51 Nó thật phù hợp một cách khít khao đúng với những thời đại hội thánh! Tôi không thấy một chấm nét nào, một điều nào không phù hợp cách hoàn toàn, thậm chí với những thời đại và mọi thứ, và các thì giờ. Hãy nghĩ về điều đó. Điều đó cho thấy, phải là Đức Chúa Trời thực hiện nó. Trí óc con người không thể hiểu thấu được điều đó. Và bây giờ chúng ta cũng thấy rằng, điều đó, chúng ta...

52 Chúa để cho chúng ta lấy Thánh Kinh, lời Kinh Thánh, những gì Chúa Jêsus phán sẽ xảy ra. Và làm thế nào chúng ta từng tìm ra điều đó? Và ở đây, xuất hiện và khải thị, và mang nó đến thật chính xác. Bài giảng của Ngài tại đó, sự trả lời điều đó, mang ra chính xác từng điểm, sáu trong các Ấn, nhưng Ngài đã bỏ qua Ấn thứ Bảy. Hiểu không?

53 Rồi khi các Ấn được mở, Đức Chúa Trời, để ý ở đây, Ngài đã lược đi sự khải thị thậm chí bất kỳ biểu tượng nào của Ấn thứ Bảy. Hiểu không? Nó là sự bí mật hoàn toàn với Đức Chúa Trời. Lưu ý. Bây giờ chúng ta sẽ đọc trong Kinh Thánh, trong—trong Ấn thứ Bảy. Điều đó được tìm thấy trong Khải huyền, chương thứ 8.

*Và khi Ngài đã mở ấn thứ bảy, có sự im lặng trên trời
khoảng nửa giờ.*

54 Và đó là tất cả chúng ta có về ấn đó. Bây giờ chúng ta sẽ để ý.

55 Và cố gắng không giữ lại quá lâu, bởi vì nhiều người trong các anh em sẽ trên đường, tuy nhiên, về nhà, đêm nay. Và tôi nghĩ lần nữa, có một buổi nhóm chữa lành sáng nay, mà sẽ để cho anh em đi vào buổi sáng, không phải đợi chấm dứt. Và bây giờ chúng ta...

56 Và tôi, cũng có, chặng hành trình đến—đến Tucson, Arizona, nơi tôi sống. Và nó là nhà của tôi hiện giờ. Và rồi tôi—tôi muốn trở lại đây, ý Chúa, khoảng... Gia đình muốn trở lại trong vài ngày vào tháng Sáu. Và, bây giờ, có lẽ tôi sẽ đến gặp hết thầy anh em ở dưới đây, trong một buổi nhóm vào lúc ấy.

57 Buổi nhóm được phân bố kế tiếp của tôi là ở Albuquerque, New Mexico. Tôi nghĩ đó là ngày chín, mười, và mười một. Tôi sẽ có mặt tại đó thứ Năm và thứ Sáu Thương khó. Vì vậy, tôi đã có toàn bộ sự việc, và tôi có những cuộc hẹn khác nơi mà tôi không thể thực hiện được cho đến lúc ấy, vậy tôi sẽ có tối thứ Năm và tối thứ Sáu, tại Albuquerque, New Mexico.

58 Và rồi—và rồi điều—điều kế tiếp, được biết, rất có thể, gần. Chúng ta không biết chắc. Đó là được ở với những người bạn tốt của tôi, nhóm—nhóm của *Tiếng Kêu Giữa Đêm*, ở...trên Southern Pines, Bắc Carolina.

59 Và bây giờ họ đang gọi điện thoại ở nơi đó, mà, họ đã gửi những lời nhắn, điện tín, và mọi thứ, và đến sự kết thúc này, cho một nhóm khác, tại Little Rock; của những người Danh Jêsus mà tôi đã có những buổi nhóm với họ, tại Cow Palace mùa hè vừa rồi. Họ đang có hội đồng của họ tại Little Rock, Arkansas. Và họ đã, kể từ năm ngoái, họ đã muốn có ít nhất một đêm. Hay là, muốn có toàn bộ điều đó, nhưng họ sẽ sẵn sàng cho một đêm nhóm. Và vì vậy tôi đã bảo họ, thật sự không biết làm gì, tôi nói họ có thể thông báo rộng rãi điều đó, “một cách tiềm ẩn.” Rồi họ sẽ công bố ra trẻ hơn một chút.

60 Anh ấy vừa mới gọi hả? Ừ-m. Được rồi. Nói gì vậy? [Một anh em nói, “Hot Springs.”—Bt.] Hot Springs, phải không? Tôi đã nhầm. [“Ngày hai mươi bốn.”] Ngày hai mươi bốn của...[“Tháng Năm.”] Tháng Năm à? [Người nào đó nói, “Hai mươi bốn đến hai mươi tám tháng Sáu.”] Hai mươi bốn đến hai mươi tám của

tháng Sáu. Bây giờ nó đã được thông báo, “Một cách tiềm ẩn,” đó là, “nếu đó là ý Chúa.” Hiểu không? Tôi sẽ...

⁶¹ Đây là lý do tôi thích làm những điều đó. Anh em sẽ học biết một lát nữa thôi, nào, đấy. Khi tôi đi đến một nơi, tôi thích đặt chân mình xuống đó, biết rằng Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy đi đến đó.” Rồi nếu kẻ thù dấy lên nơi đâu, tôi nói, “Ta có mặt ở đây trong Danh của Chúa Jêsus. Hãy lui đi!” Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không? Và anh em—anh em tin chắc, ở trên vùng đất của mình, đấy. Khi Ngài sai anh em đi nơi nào, Ngài sẽ chăm sóc anh em. Hiểu không? Nhưng nếu anh em, tự ý đi, thế thì tôi không biết; Ngài có thể không có mặt ở đó. Vì vậy tôi—tôi muốn tin chắc như có thể được. Tôi đã nhận nhiều người mà Ngài đã không bảo tôi nhận, nhưng tôi—tôi thích được chắc chắn như có thể được. Xin Chúa ban phước hết thủy anh em giờ này.

⁶² Bây giờ, bây giờ chúng ta lưu ý, đây chỉ là một câu, chúng ta muốn làm điều gì đó chỉ một chút—một chút trước ở đây. Anh em để ý, chúng ta bỏ qua chương thứ 7. Chương 6 kết thúc ấn thứ Sáu, Ấn thứ Sáu. Nhưng, giữa Ấn thứ Sáu và Ấn thứ Bảy, có điều gì đó xảy ra. Hiểu không? Và thật—thật đáng yêu điều đó được đặt đúng ngay chỗ của nó, ở giữa, chương 6 và 7. Bây giờ anh em để ý trong chương 7, chúng ta để ý, giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy, có một khoảng trống thời gian. Một khoảng trống, ở giữa, chương 6 và 7 của Sách Khải huyền, và chính là ở giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy mà được cho là khoảng trống thời gian này. Bây giờ chúng tôi muốn lưu ý điều này. Nó rất quan trọng để chúng ta lưu ý thời gian ngắn ngủi này.

⁶³ Bây giờ nên nhớ, sau chương 4 của Khải huyền, Hội thánh được cất đi. Sau khi—khi bốn ky sĩ đã đi ra, Hội thánh đã được cất lên. Hiểu không? Mọi việc đã xảy đến cho Hội thánh, đã xảy đến trong chương 4 của Sách Khải huyền. Mọi việc đã xảy ra trong sự di chuyển antichrist, đi lên tới chương 4. Và Ấn thứ Tư của Khải huyền, cả cho antichrist và Đấng Christ, đã kết thúc. Và antichrist đến hồi tận chung của nó, và với quân đội của nó; và Đấng Christ đến với đạo quân của Ngài.

⁶⁴ Nó là một trận chiến xưa đã khởi đầu trở lại, bên kia thời gian. Và rồi họ đã...Sa-tan và những thiên sứ của nó bị đá ra, và

rồi chúng đến trái đất. Và trận chiến trở lại, bởi vì Ê-va đã phá vỡ thanh chắn từ nơi nàng bị cô lập, đằng sau Lời Đức Chúa Trời. Và từ chính giờ đó, Sa-tan đã thắng trận đối với Lời Đức Chúa Trời, bởi vì một trong những thần dân của Ngài, kẻ yếu sức hơn, đã hạ thanh chắn xuống. Và đó là chính xác là cách mà nó thắng trận mỗi lần, đã xảy ra bởi vì một trong những thần dân của Ngài đã hạ thanh chắn khỏi Lời.

⁶⁵ Và điều đó đã được thực hiện trong thời đại hội thánh cuối cùng này, thông qua một hệ thống tổ chức. Mà, hội thánh thánh khiết, chân chính, thực sự của Đức Chúa Trời hằng sống, với người cỡi ngựa nói dối, không chịu tin nhận Lời, và biến đổi hội thánh từ Lời thành giáo điều.

⁶⁶ Bây giờ, bao nhiêu anh em biết rằng đó là giáo điều mà giáo hội Công giáo La-mã được dựng lên trên? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Họ thừa nhận điều đó không? Hoàn toàn. Tất nhiên. Chắc chắn, họ thừa nhận nó. Không chỉ thế thôi. Giáo hội Công giáo, chắc chắn, không muốn tổn thương tình cảm của họ chút nào, vì họ biết điều đó. Họ chỉ thêm vào một tín lý mới, tại đây cách đây không lâu, rằng Ma-ri được sống lại. Anh em còn nhớ điều đó, ở đây cách đây vài năm, khoảng mười năm. Bao nhiêu anh em nhớ điều đó? [“A-men.”] Báo chí, ở trong đó. Chắc chắn. Hiểu không? Mọi thứ, “giáo điều” mới. Đấy, tất cả nó là giáo điều, không phải Lời. Hiểu không?

⁶⁷ Trong một cuộc phỏng vấn mới đây, một linh mục, ông nói, “Ông Branham,” ông ấy nói, “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài.”

Tôi nói, “Đức Chúa Trời ở trong Lời của Ngài.”

Ông nói, “Chúng ta không nên tranh cãi.”

⁶⁸ Tôi nói, “Tôi không tranh cãi. Tôi chỉ đang phát biểu. Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài. Đúng thế. ‘Hễ ai bớt điều gì từ Nó, hoặc thêm điều gì vào Nó,’ Lời đã nói thế.”

⁶⁹ Ông ấy nói, “Ồ, Đức Chúa Trời đã ban cho...Đấng Christ đã ban cho Hội thánh quyền phép của Ngài, và phán bảo họ: hễ điều gì họ buộc dưới đất, sẽ buộc trên Trời; và điều gì...”

Tôi bảo, “Đó chính xác là Lẽ thật.”

⁷⁰ Ông ấy nói, “Chúng tôi có, trên...dựa trên nguyên tắc này, mà chúng tôi có quyền phép để buông tha tội lỗi.”

⁷¹ Và tôi nói, “Nếu các ông làm điều đó theo cách mà nó được ban cho với Hội thánh, và cách họ đã làm điều đó, tôi sẽ chấp nhận nó. Nếu các ông làm, có nước tại đây, để được ‘làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình,’ đấy, không phải bởi một ai đó bảo cho các ông tội lỗi của các ông được tha.” Hiểu không? Hiểu không? Điều đó chính xác.

⁷² Hãy xem Phi-e-rơ với những chìa khóa, vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Hãy nhớ, ông có những chìa khóa mà họ đang nói về. Và những—những người đó nói, “Thưa các ông và các anh em, chúng tôi có thể làm chi để được cứu?”

⁷³ Phi-e-rơ nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong các ngươi, chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ” (để làm gì?) “cho sự tha tội, và rồi các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các ngươi, và con cái các ngươi, thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Đúng thế. Vậy điều đó ổn thỏa mãi mãi. Tất cả đã qua rồi. Điều đó đã làm rõ.

⁷⁴ Bây giờ, nhưng, anh em thấy, antichrist đến, như chúng ta đã vẽ ra bức tranh và tỏ cho thấy điều đó. Thật là một sự khải thị tuyệt vời! Ô, chao ôi! Và suy nghĩ, suốt những năm này, chúng ta đã nhìn thấy nó đang di chuyển lên. Và ở đây nó hoàn toàn, tuyệt đối là, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

⁷⁵ Bây giờ, và chúng ta để ý khoảng trống thời gian này bây giờ, ở giữa, chương 6 và 7. Bây giờ, chương 7 của Khải huyền, ở đây là một—một...khải thị một biến cố đang xảy ra. Nó không được đặt trong đây mà không có mục đích. Nó không được đưa vào, giữa điều này, chẳng vì điều gì. Hiểu không? Nó ở đây là vì một mục đích, và đó là một sự khải thị mà bày tỏ điều gì đó. Để ý cách mà sự màu nhiệm và cách mà nó thích hợp đúng trong lời Kinh Thánh chính xác như thế nào! Hiểu không? Một cách chính xác.

⁷⁶ Anh em có tin vào toán học của Đức Chúa Trời không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nếu không, chắc chắn, anh em bị lạc

mất trong... Chắc chắn anh em sẽ lạc mất trong Lời, nếu anh em bắt đầu đặt vào bốn hay sáu, hay—hay điều gì đó, bên cạnh chỉ những từ toán học sắp theo thứ tự. Chắc chắn anh em sẽ có trước mắt mình, một con bò đang gặm cỏ trên ngọn cây, nơi nào đó. Anh em chắc chắn sẽ đi lệch lạc. Bởi vì, Đức Chúa Trời không... Toàn bộ Lời Ngài đều phù hợp hoàn toàn trong—trong—trong toán học. Vâng, thừa quý vị. Hoàn hảo, sự hoàn hảo nhất! Không có vấn đề khác được viết giống như Nó, giống như Nó, rất hoàn hảo về toán—toán học.

77 Bây giờ, chương—chương 8 chỉ khái thị cảnh của—cảnh của Ấn thứ Bảy, nơi mà không có gì khác được khái thị, bây giờ, không có gì. Không được khái thị trong Ấn thứ Bảy...bây giờ, không có gì liên quan với chương 7 của—của Khải huyền. Sự khái thị của nó, của Ấn thứ Bảy, là sự im lặng hoàn toàn. Và nếu như tôi có thì giờ...tôi sẽ cố gắng một vài chỗ, để tỏ cho anh em thấy.

78 Mọi con đường trở lại, từ Sáng thế ký, chương Bảy này...hay Ấn thứ Bảy này được—được—được nói về. Từ chính lúc ban đầu, trong Sáng thế ký, Ấn thứ Bảy này...

79 Những Ấn này di chuyển thẳng lên. Anh em không thể nhớ, buổi sáng nay, đã đưa những điều này ra sao? Và hãy xem, tối nay, đem chúng ra. Và anh em thấy, khi biến cố xảy ra vào Ấn thứ Bảy, nó bị cắt đi. [Anh Branham bật ngón tay một lần—Bt.] Vâng.

80 Chúa Jêsus Christ, đang nói về, chính Ngài, phán bảo về thời kỳ sau rốt. Và khi Ngài đã nói...Đã nói cho biết tất cả sáu Ấn. Lúc Ngài đi vào Ấn thứ Bảy, Ngài dừng lại. Chính điều đó, đấy. Nó là một việc trọng đại.

81 Bây giờ, bây giờ, chúng ta sắp nói ở đây bây giờ về chương 7 này, chỉ một phút, để—để hầu như là chiếc cầu nối điều đó, giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy. Bởi vì, đó là tài liệu duy nhất mà chúng ta phải đi tiếp, ngay bây giờ, là thứ Sáu...giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy, là sự gọi ra của Y-sơ-ra-ên.

82 Bây giờ, tôi có nhiều người bạn Chứng nhân Giê-hô-va tốt đẹp đang ngồi tại đây, đó là tất cả...hay đã là. Có lẽ một vài người trong họ vẫn còn là Chứng nhân Giê-hô-va. Nhưng họ luôn luôn áp dụng, Ông Russell, một trăm bốn mươi bốn ngàn người này,

là Nàng Dâu siêu nhiên của Đấng Christ. Hiểu không? Họ... Nó không phải.

⁸³ Nó không có gì liên quan với thời đại hội thánh, chút nào. Họ hoàn toàn là Y-sơ-ra-ên. Bây giờ, chúng ta sẽ đọc trong một vài phút. Bây giờ, khoảng trống thời gian này, giữa ấn thứ Sáu... các Ấn, là sự kêu gọi ra và sự đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do-thái, được kêu gọi trong thời kỳ Hoạn nạn, sau khi Hội thánh đã được cất đi rồi. Hiểu không? Nó không có gì liên quan với thời đại hội thánh, chút nào. Ồ, được gọi ra, và trong sự hài hòa cách hoàn hảo với Kinh Thánh. Ba tuần rưỡi cuối cùng của Đa-ni-ên, đã được phân bổ cho “dân sự” của Đa-ni-ên, đấy, không phải cho các dân Ngoại. Cho “dân sự” của Đa-ni-ên, và Đa-ni-ên là người Do-thái!

⁸⁴ Bây giờ chú ý, Y-sơ-ra-ên, Y-sơ-ra-ên chỉ tin những đấng tiên tri của mình, và, sau khi họ đã được xác thực.

⁸⁵ Và không một nơi nào qua thời đại hội thánh, kể từ Hội thánh sứ đồ ban đầu, giáo hội Tin Lành đã từng có một vị tiên tri. Hãy nói cho tôi biết đó là ai, và tỏ điều đó cho tôi thấy. Không bao giờ! Họ đã có, trong thời đại sứ đồ ban đầu, một người tên là A-ga-bút, là một vị tiên tri được xác minh. Nhưng trong... Khi các dân Ngoại bang đi vào, vào trong cơ nghiệp của Đức Chúa Trời, và Phao-lô đã quay lại với dân Ngoại. Sau khi Phi-e-rơ, như chúng ta đã đọc tối qua, đã nhận lãnh từ Chúa, rằng, “Ngài đã lấy một—một dân từ những dân Ngoại, cho Danh Ngài, Nàng Dâu của Ngài,” lúc đó họ đã chưa bao giờ có, trên những trang lịch sử, một vị tiên tri dân Ngoại. Giờ đây anh em cứ trở lại qua lịch sử và tìm thấy. Tại sao? Một cách chính xác, nó sẽ mâu thuẫn với Lời. Chính xác.

⁸⁶ Khi con sinh vật đầu tiên đi ra, là một con sư tử, đó là Lời của vị tiên tri.

Con vật tiến ra kế tiếp, là công việc, sự hy sinh.

Con vật tiến ra kế tiếp nữa, là sự quỉ quyệt của—của con người.

⁸⁷ Nhưng chúng ta được hứa, trong ngày sau rốt, rằng để trở lại với Hội thánh lần nữa, vì lợi ích làm cho rõ ràng những gì còn bị bỏ dở, chưa làm, bỏ sót, hướng dẫn sai lạc. Vì, nó đã được báo

trước ở đây rằng Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy sẽ hoàn tất những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời. Và, rồi, chúng ta sẽ hiểu xuyên suốt Nó tất cả. Chúng ta thấy rằng Nó hài hòa một cách hoàn hảo với lời Kinh Thánh. Đó là lý do.

⁸⁸ Bây giờ, anh em có thể tưởng tượng, khi nào người này xuất hiện? Khi ấy, hãy nhớ, nó sẽ xảy ra thật tầm thường và các thứ, cho đến nỗi các giáo hội sẽ bỏ lỡ nó những chặng đường dài. Và anh em có thể tưởng tượng, các giáo hội, vẫn còn theo truyền thống của những nhà cải cách, có bao giờ tiếp nhận đáng tiên tri từ Đức Chúa Trời, người mà sẽ kiên quyết chống lại những sự dạy dỗ và những tổ chức của họ không?

⁸⁹ Bây giờ, chỉ có một người có thể làm ứng nghiệm điều đó, chỉ một Linh đã từng có mặt trên đất, mà tôi biết. Cũng sẽ là...Đó phải là Ê-li, trong thời đại của ông. Và điều đó đã được báo trước rằng nó sẽ xảy ra, mà không gì khác ngoài Linh của Đấng Christ.

⁹⁰ Khi Đấng Christ đến, Ngài là sự trọn vẹn. Ngài là Đấng Tiên Tri. Ngài là—là Đức Chúa Trời của các đấng tiên tri. Hiểu không? Hiểu không?

⁹¹ Đấng Christ, hãy xem họ đã căm ghét Ngài thế nào. Nhưng Ngài đến chính xác như cách Lời đã nói Ngài sẽ đến. Nhưng vì Ngài là một Tiên Tri, họ đã tự báng bổ mình ra khỏi Vương Quốc của Đức Chúa Trời, bằng sự gọi Thần của Đức Chúa Trời, mà đang nhận biết rõ và đại loại như vậy, “một tà linh.” Họ nói, “Ngài là một—Ngài là thầy bói, hay ma quỷ,” là thế.

⁹² Một thầy bói là một con quỷ, đấy, linh của ma quỷ. Chắc chắn. Anh chị em có biết điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hoàn toàn như vậy. Nói bói toán là sự giả mạo của một tiên tri, hoàn toàn bị phỉ báng trước Đức Chúa Trời.

⁹³ Bây giờ để ý. Được kêu gọi, trong sự phù hợp hoàn toàn với lời Kinh Thánh, về ba năm rưỡi cuối cùng của Đa-ni-ên.

⁹⁴ Để ý, người tin của Y-sơ-ra-ên—những người tin chỉ được nói, trong Cựu Ước, tin những vị tiên tri của họ sau khi vị tiên tri đã được xác minh. “Nếu có một người giữa vòng các người, là thiêng liêng hay là một đấng tiên tri, thì Ta Chúa của Ta...Đức Chúa Trời của các người sẽ tỏ chính Ta cho người biết, và phán với người

trong những khái tượng, qua những giấc mơ, thông giải những giấc mơ.” Ai đó có một giấc mơ, vị tiên tri sẽ có thể thông giải nó. Và nếu—nếu người có một khái tượng, người nói điều đó. “Ta sẽ tổ chính mình Ta cho người biết qua những khái tượng và những giấc mơ, bày tỏ chính mình Ta. Và nếu những gì người nói ứng nghiệm, thế thì hãy nghe tiên tri đó, vì Ta ở cùng người. Nếu không, thì đừng sợ người chút nào.” Vâng. Đúng vậy. “Hãy tránh xa, để mặc hẳn, đấy.” Vậy thì đó là...

⁹⁵ Vậy thì, Y-sơ-ra-ên sẽ luôn tin điều đó. Và anh em không thấy chẳng? Bởi vì sao?

Bây giờ tôi muốn anh em nắm bắt tốt bài học này, tối hôm nay, bây giờ.

⁹⁶ Tại sao? Bởi vì, đó là mạng lệnh từ Đức Chúa Trời, đến cho họ. Tôi không quan tâm bao nhiêu truyền đạo đơn mà những dân Ngoại có thể nhận ở đó và phát ra. Tôi không quan tâm anh em đi qua Y-sơ-ra-ên như thế nào với quyển Kinh Thánh dưới cánh tay mình, chứng minh *điều này, điều nọ, hay điều kia*; họ sẽ không bao giờ tin nhận điều gì ngoài một vị tiên tri. Điều đó hoàn toàn chính xác. Vì, tiên tri là người duy nhất có thể nhận lấy Lời Thiêng liêng và đặt Nó vào trong chỗ của Nó, và là một tiên tri được xác minh. Họ sẽ tin điều đó. Đúng vậy.

⁹⁷ Khi tôi nói chuyện với một người Do-thái ở trên đây tại Cảng Benton, khi John Rhyn đó, bị mù, gần như suốt đời, đã nhận được thị lực của mình. Họ đã đưa tôi đến nơi ấy, nhà đó của Đa-vít. Và giáo sĩ này đi ra với bộ râu dài của mình. Ông nói, “Bởi thẩm quyền nào ông đã cho John Rhyn thị lực của anh ta?”

Tôi đáp, “Trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời.”

⁹⁸ Ông nói, “Không đời nào Đức Chúa Trời có một Con Trai!” Hiếu không? Và ông ấy nói, “Dân sự các ông không thể cắt Đức Chúa Trời thành ba mảnh và cho Ngài là người Do-thái. Tạo nên ba Đức Chúa Trời ra từ Ngài; các ông là một đám người ngoại giáo!”

⁹⁹ Tôi đáp, “Tôi không cắt Ngài thành ba mảnh.” Tôi nói, “Thưa Thầy, chắc hẳn sẽ là điều lạ đối với các ông để tin một trong những tiên tri của các ông đã bảo điều gì đó sai?”

Ông nói, “Những tiên tri của chúng tôi không nói điều gì sai cả.”

Tôi nói, “Ê-sai chương 9:6 đang nói về Ai vậy?”

Ông đáp, “Đấng Mê-si.”

100 Tôi đáp, “Thế thì, Đấng Mê-si sẽ là một Tiên Tri-Người. Đúng thế không?”

Ông đáp, “Vâng, thưa ông. Đúng thế.”

101 Tôi nói, “Hãy chỉ cho tôi thấy chỗ Chúa Jê-sus đã bỏ qua điều đó.” Ông ấy nói...Tôi nói, “Mối liên hệ gì Đấng Tiên Tri-Mê-si sẽ có với Đức Chúa Trời?”

Ông nói, “Ngài sẽ là Đức Chúa Trời.”

Tôi bảo, “Đúng thế. Vậy thì ông đã hiểu điều đó về Lời rồi.”

102 Tôi xin thề, người Do-thái đó đang đứng ở đấy và những giọt nước mắt lăn xuống đôi má, ông nói, “Tôi sẽ nghe ông lúc nào đó sau này.”

Tôi nói, “Thưa Thầy, thầy tin điều đó chứ?”

103 Và ông nói, “Kìa,” ông nói, “Đức Chúa Trời có thể khiến cho những hòn đá này sanh ra những con cái cho Áp-ra-ham.” Tôi biết ông đang trưng dẫn Tân Ước.

Tôi nói, “Đúng, thưa Thầy! Vậy điều đó thì sao?”

104 Ông đáp, “Nếu tôi giảng điều đó, tôi sẽ bị tống xuống đó,” anh em biết chỗ của họ tọa lạc trên ngọn đồi đó, “xuống đường phố, ăn xin bánh.”

105 Tôi nói, “Tôi thà đi xuống đó ăn xin bánh.” Người Do-thái vẫn còn cầm giữ tiền trong tay mình, anh em biết đấy. Hiểu không? Hiểu không? “Tôi thà...” Và tên của ông ta bằng vàng, trên...Tôi nói, “Tôi thà ở dưới đó, ăn những bánh qui muối và uống nước suối, mà biết rằng tôi ở trong sự phù hợp với Đức Chúa Trời, và đúng; hơn là tôi có mặt tại đây với tên mình khắc trên tòa nhà đó, bằng những chữ vàng như thế, mà biết mình đã cách xa Đức Chúa Trời. Tôi biết điều đó.” Ông không muốn nghe tôi nữa, vậy ông đi vào.

106 Nhưng chính là thế. Anh em không thể cắt Đức Chúa Trời thành hai hay ba mảnh, gọi “Cha, Con, và Thánh Linh,” và tạo

nên ba Đức Chúa Trời và trao nó cho một người Do-thái. Chính điều răn của Ngài là, “Trước mặt Ta các người chớ có các thần khác. Ta là Chúa Đức Chúa Trời các người.” Chúa Jêsus đã nói gì? Chúa Jêsus phán, “Các người hãy nghe, Hỡi Y-sơ-ra-ên, Ta là Chúa Đức Chúa Trời của các người, một Đức Chúa Trời.” Không phải ba; anh em sẽ không bao giờ trao điều đó cho họ. Không. Không một tiên tri nào sẽ nói về ba Đức Chúa Trời. Không. Không nơi nào. Anh em đừng bao giờ nghe điều đó. Không, thưa quý vị. Điều đó đến từ kẻ đa thần giáo và ngoại giáo. Vâng, thưa quý vị.

¹⁰⁷ Để ý. Nhưng những vị tiên tri này sẽ đến. Không chỉ thế thôi... Những—những tiên tri, bây giờ, là Khải huyền 11. Chúng ta đã đọc một ít về điều đó. Và tôi muốn anh em đọc chỗ đó khi anh em học, trên những cuộn băng và đại loại như vậy. Họ hoàn toàn là những vị tiên tri được xác nhận, bởi dấu hiệu của những tiên tri. Thế thì Y-sơ-ra-ên sẽ nghe điều đó.

¹⁰⁸ Bây giờ, với anh em, những người bạn Chứng nhân Giê-hô-va của tôi, hãy hiểu bây giờ rằng những người này, một trăm bốn mươi bốn ngàn người này, không có liên quan gì với Nàng Dâu. Không một chút xíu nào của Kinh Thánh hỗ trợ điều đó. Không, thưa quý vị. Họ không phải. Họ là những người Do-thái. Những người được chọn được gọi ra trong suốt thời gian ba năm rưỡi cuối cùng trong bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên. Vậy thì đó là...

¹⁰⁹ Tôi—tôi chỉ trưng dẫn ra điều này. Không quá nhiều với hết thấy anh em ở đây, nhưng, đấy, nhiều người, những băng ghi âm này đi khắp mọi nơi, anh em thấy. Và anh em hiểu điều đó. Anh em nghe tôi nêu ra lại. Nó dành cho mục đích ấy.

¹¹⁰ Để ý. Bây giờ thấy họ phải như thế nào, bị mù, anh em thấy cách mà họ...Chúa Jêsus, hay...Đức Chúa Trời phải làm người Do-thái bị mù, để ngăn họ nhận biết Chúa Jêsus. Nếu họ biết, nếu như họ chỉ biết rằng đó...Thấy dấu hiệu mà Ngài đã làm, nếu họ đã ở trong giai đoạn đúng đắn, giống như họ đã trở lại dưới luật pháp khi Đức Chúa Trời ra lệnh cho họ về một đấng tiên tri, và họ đã nhìn thấy Chúa Jêsus làm điều đó, họ có thể đã nói, “Đây là Đấng Mê-si.” Tại sao là thế?

111 Những người trong thời đại đó, những người mà đã có tên của họ được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con, các sứ đồ của Ngài và vân vân, họ đã nhìn thấy nó và nhận ra nó.

112 Tại sao những người còn lại trong họ thì không? Đấy, họ bị mù. Họ không thể nhìn thấy nó được. Họ không thấy nó được, cho đến bây giờ. Và họ sẽ không nhìn thấy nó được cho đến khi nó được sinh ra như một quốc gia, vào một lần. Điều đó...

113 Lời không thể sai. Hãy nhớ, Lời không thể sai. Không quan tâm anh em có bao nhiêu cảm giác, và tất cả những gì xảy ra, tuy nhiên Lời không thể qua đi. Nó sẽ xảy ra một cách chính xác theo cách Đức Chúa Trời đã phán. Hiểu không? Vậy thì, chúng ta nhận ra rằng những điều này phải xảy ra.

114 Và đó là lý do họ đã không nhận ra Chúa Jêsus khi Ngài chứng minh một cách hoàn toàn chính Ngài là Đấng Tiên Tri.

115 Thậm chí người đàn bà Sa-ma-ri bé—bé nhỏ tâm thường đang đứng ngoài đó bên giếng. Ngài chưa hề đến Sa-ma-ri; Ngài chỉ đi lên, nói Ngài cần phải đi con đường ấy, và Ngài đi lên đó. Và ở đó là người đàn bà nhỏ bé ấy. Và nàng, trong tình trạng của nàng, nàng có hình dạng tốt để nhận lãnh Phúc âm hơn là những thầy tế lễ sùng đạo kia và những người của thời đó. Nàng đã làm điều ấy. Chắc chắn. Bây giờ, thấy chứ?

116 Nhưng, trong sự đối diện với hết thảy sự chối bỏ của họ, tuy nhiên vẫn còn một trong những người cao trọng nhất của họ thừa nhận rằng họ biết Ngài là một giáo sư được Đức Chúa Trời sai đến.

117 Tôi đã trò chuyện với một trong những bác sĩ tài ba nhất ở các bang miền nam, trong văn phòng của ông, cách đây không lâu. Một chuyên gia rất tài ba ở Louisville, một người thật quả cảm. Và tôi nói với ông, tôi nói, “Thưa bác sĩ, tôi muốn hỏi ông một câu.”

Ông nói, “Được.”

118 Tôi nói, “Tôi để ý dấu hiệu y tế của ông, cây trượng. Ông có một con rắn quấn quanh một cây sào. Cái đó tượng trưng cho điều gì?”

Ông đáp, “Tôi không biết.”

119 Tôi đáp, “Nó tượng trưng cho điều này: đó là biểu tượng của sự chữa lành Thiêng liêng, nơi Mô-i-se đã treo con rắn bằng đồng trong đồng vắng, đấy, mà là một biểu tượng duy nhất, một biểu tượng duy nhất về Đấng Christ có thật.”

120 Bây giờ, ngày nay, y khoa là biểu tượng về sự chữa lành Thiêng liêng. Và mặc dầu nhiều người trong họ không tin điều đó, những bác sĩ giỏi chân thật tin điều đó. Nhưng một số trong họ không tin nó. Nhưng chính biểu tượng mà họ nắm giữ làm chứng cho Quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng, dầu họ muốn tin nó hay không. Hiểu không? Đúng thế. Đó là con rắn bằng đồng treo trên cây sào, trên biểu tượng y tế.

121 Bây giờ để ý những người Do-thái này. Bây giờ, các lớp vảy của sự mù lòa ở trên mắt của những người này. Họ, họ không thể tránh được điều đó; nó đã có ở đó, và Đức Chúa Trời đặt nó tại đó. Và chúng ở trên đó cho đến thời đại mà họ được hứa, những vị tiên tri này đến. Anh em có thể sai phái những giáo sĩ, anh em có thể làm bất kỳ điều gì anh em muốn; Y-sơ-ra-ên sẽ không bao giờ trở lại đạo cho đến khi những vị tiên tri này xuất hiện trước mắt, và điều đó sẽ xảy ra sau Sự Cất lên của Hội thánh dân Ngoại.

122 Không hơn thời đại bò đực có thể tiếp nhận sự kêu gọi của sư tử, vì Đức Chúa Trời đã phán trong Lời Ngài rằng một Linh bò đực đi ra. Và trong thời đại của những nhà cải chánh, một người đã đi ra. Hiểu không? Anh em thật sự...

123 Đó là điều duy nhất anh em...họ có thể nhận lãnh. Đó là...Và, trong nơi đó bây giờ, họ bị mù. Điều đó với nó chỉ thế thôi. Bây giờ để ý.

124 Nhưng thời đại đang đến khi những dân Ngoại sẽ được hoàn tất. Có một cây, và những cái rễ là Do-thái, và nó bị cắt ra khỏi; và dân Ngoại được tháp vào trong, “cây olive, hoang dại,” và đang sinh ra trái của nó. Bây giờ, khi Nàng Dâu Ngoại bang đó bị cắt ra khỏi, cây Nàng Dâu đó tôi đã nói về, và được cất lên trong Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời sẽ quét sạch họ những người dân Ngoại vô tín, ở trên đây qua một bên (nữ đồng trinh đang ngủ gục), và tháp vào lại. Ngài đã hứa làm điều đó.

125 Và cho đến lúc ấy, anh em phải biết nơi mà...Giá như anh em biết mình đang đi đâu, ồ, được rồi. Nếu anh em không biết, ồ, anh em sẽ vấp ngã trong bóng tối.

126 Bây giờ, đó là khi dân Do-thái sẽ được cải đạo, trong suốt thời đại đó. Bây giờ, giống như thời đại hội thánh, dưới quyền năng của lời hứa được xúc dầu, họ sẽ tin nhận Đấng Christ; nhưng, bây giờ, không phải đang lúc những dân Ngoại đang ở trong. Bây giờ chúng ta có thể thấy loại sứ điệp gì mà hai vị tiên tri này, của Khải huyền chương 11, sẽ rao giảng. Bây giờ anh em có thể thấy một cách rõ ràng chính xác họ sẽ làm điều gì. Dành cho, dân còn sót lại, hay một trăm bốn mươi bốn ngàn người, đã được định trước, nhận lãnh Ấn chứng của Đức Chúa Trời.

127 Chúng ta hãy cứ đọc. Bây giờ lắng nghe thật kỹ giờ này. Bây giờ tôi muốn anh em đọc với tôi, nếu có thể được, vì tôi sẽ tham khảo trở lại chỗ này một chút. Chương 7, này, đây là giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy.

...sau những điều này—sau những điều này (những Ấn này)...

128 Ấn thứ Sáu đã được mở ra, và đó là thời kỳ Hoạn nạn. Bây giờ mọi người hiểu điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”] Ấn thứ Sáu đã được mở ra, và sự Hoạn nạn đã diễn ra. Sau điều này, điều gì?

...sau những việc này, tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió lại, hầu cho nó sẽ không thổi trên đất, trên biển, hoặc trên cây nào. (Bốn Thiên sứ!)

Và tôi lại thấy một thiên sứ khác từ phía đông mà lên, cầm ấn của Đức Chúa Trời hằng sống; và người lớn tiếng kêu bốn vị thiên sứ, đã được ban cho quyền làm hại biển, đất...biển,

Bảo rằng, Chớ làm hại đất, hoặc biển, và cây cối, cho đến chừng nào chúng ta đã đóng ấn những tội tớ...

129 Không phải Nàng Dâu. “Những tội tớ.” Không phải là những con trai. “Những tội tớ.” Y-sơ-ra-ên luôn luôn là những tội tớ của Đức Chúa Trời. Hội Thánh là những con trai, đấy, bởi sự sinh ra.

Y-sơ-ra-ên là tôi tớ của Ngài. Hãy xem, mọi nơi, luôn luôn là vậy. Áp-ra-ham là tôi tớ của Ngài. Chúng ta không phải là những tôi tớ. Chúng ta là con cái, các con trai và các con gái. Vâng.

...của...của Đức Chúa Trời chúng ta ở trên trán của họ.

130 Nào hãy xem.

...Đức Chúa Trời của chúng ta ở trên trán của họ.

Và tôi lại nghe số người mà được đóng ấn là...

131 Bây giờ tôi muốn anh em lắng nghe kỹ phần đọc về họ.

...và có một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn từ trong tất cả các chi phái của dân Y-sơ-ra-ên.

132 Ngài đã đặt tên cho họ một cách hoàn hảo. Bây giờ, nếu tình cờ có một người Y-sơ-ra-ên gốc Anh người nhận thấu rõ đang ngồi tại đây, lắng nghe thật điều này sẽ hoàn toàn phá bỏ lập luận của họ như thế nào, đấy.

Trong chi phái Giu-đa một vạn hai ngàn được đóng ấn. (Được gọi là, “chi phái.”) Trong chi phái Ru-bên một vạn hai ngàn được đóng ấn. Trong chi phái Gát...một vạn hai ngàn.

133 Hãy xem những chi phái của anh em—của anh em bây giờ.

Và trong chi phái A-se là một vạn hai ngàn được đóng ấn....chi phái Nép-ta-li được đóng ấn là một vạn hai ngàn....chi phái của—của Ma-na-se...một vạn hai ngàn.

Và chi phái Si-mê-ôn...được đóng ấn một vạn hai ngàn. Trong chi phái của—của Lê-vi được đóng ấn một vạn hai ngàn. Trong chi phái Y-sa-ca...một vạn hai ngàn. (Y-sa-ca, tôi đoán anh em phát âm thế)...một vạn hai ngàn.

...chi phái Sa-bu-lôn...một vạn hai ngàn. Và chi phái Giô-sép được đóng ấn một vạn hai ngàn. Trong tất cả chi... Trong chi phái Bên-gia-min một vạn hai ngàn được đóng ấn.

134 Vậy thì, có mười hai chi phái, mười hai ngàn từ mỗi chi phái. Mười hai lần mười hai...là mấy? [Hội chúng nói, “Một trăm bốn mươi bốn ngàn.”—Bt.] Một trăm bốn mươi bốn ngàn người.

Bây giờ hãy xem. Họ thì, tất cả, thuộc về những chi phái của Y-sơ-ra-ên.

135 Bây giờ hãy xem, “Sau điều này...” Bây giờ ở đây đến một nhóm khác. Lúc ấy, Nàng Dâu đã đi rồi, chúng ta biết điều đó. Nhưng hãy quan sát nhóm này xuất hiện.

Sau sự ấy tôi nhìn xem, và, ồ, thấy vô số người, không ai có thể đếm được, từ mọi nước,...mọi chi phái, và mọi dân, và mọi tiếng mà ra, đứng trước ngai, và trước Chiên Con, mặc áo dài trắng, và tay cầm nhánh chà là;

Và cất tiếng lớn kêu, rằng, Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta là Đấng ngự trên ngai, và thuộc về Chiên Con.

Và hết thấy các dân...đều đứng chung quanh ngai, và trưởng lão cùng bốn con sinh vật, đều sắp mặt xuống trước ngai, và thờ lạy Đức Chúa Trời,

Mà rằng, A-men: Những ơn phước,...vinh hiển,...khôn ngoan,...chúc tạ,...tôn quý,...quyền phép,...sức mạnh, đều quy về Đức Chúa Trời chúng ta đời đời vô cùng. A-men.

Và một trong các trưởng lão...

136 Bây giờ ông đang ở trước những trưởng lão tại đây. Như, chúng ta đã thấy ông, qua tất cả các Ấn.

Và một trong các trưởng lão cất tiếng, nói với tôi rằng, Những kẻ này là ai...

137 Bây giờ, Giảng, là một người Do-thái, đã nhận ra dân sự của chính mình. Ông đã nhìn thấy họ trong dạng chi phái. Đúng thế không? Ông đã nhận ra và gọi tên mỗi một chi phái.

138 Nhưng bây giờ, khi ông nhìn thấy những điều này, ông hầu như bối rối. Và trưởng lão biết chuyện đó, vậy người nói:

...Những kẻ mặc áo dài trắng đó là ai? và bởi đâu mà họ đến?

139 Giảng, trả lời bấy giờ:

Và tôi đáp cùng người rằng, Lạy chúa, chúa biết.

140 Giảng đã không biết họ, đấy; tất cả các loại người, ngôn ngữ, và dân tộc.

...Và người lại phán cùng tôi rằng, Những người này là...

...người lại phán cùng tôi rằng, Đây là những kẻ ra khỏi cơn đại nạn, (từ khác, Hoạn nạn lớn), và đã giặt áo mình,...phiếu trắng áo mình trong huyết của Chiên Con.

Do đó mà họ được ở trước ngai Đức Chúa Trời, và ngày đêm hầu việc Ngài trong đền Ngài: và họ...Đấng ngự trên ngai sẽ ngự ở giữa họ.

Họ sẽ không đói nữa, họ cũng sẽ không khát nữa; cũng sẽ không có mặt trời chiếu trên họ—mặt trời chiếu sáng trên họ, hoặc sức nóng nào hại đến họ.

Vì Chiên Con ở giữa ngai sẽ chăn nuôi họ, và dẫn đưa họ đến những suối nước sống; và Đức Chúa Trời sẽ lau ráo...hết nước mắt nơi mắt họ.

141 Bây giờ chúng ta mở ra...đến với Ấn đó.

Anh em có để ý, họ được...Trước tiên, chúng ta bắt đầu bây giờ, Y-sơ-ra-ên.

142 Và rồi chúng ta thấy giáo hội bị sửa trị, không phải Nàng Dâu; giáo hội bị sửa trị, bởi cơn Hoạn nạn, đày, đày, xuất hiện tại đây, một con số vĩ đại của những tấm lòng chân thành thực sự mà đi ra khỏi—khỏi cơn Đại nạn. Không phải Hội thánh; Nó đã được cất đi rồi, Nàng Dâu. Đó là giáo hội.

143 Bây giờ chúng ta thấy, một chút sau đó, Chúa Jêsus phán rằng Ngài sẽ được lập nên, và cách mà...họ sẽ đứng trong sự phán xét như thế nào, mỗi người.

144 Bây giờ, chúng ta thấy bây giờ rằng những người này đã được đóng ấn với Ấn của Đức Chúa Trời hằng sống (đúng thế không?), những người Do-thái này. Ấn của Đức Chúa Trời hằng sống là gì?

145 Bây giờ, tôi không đang nói chút nào, làm tổn thương bất cứ tình cảm nào. Tôi chỉ đang nói điều đó thôi, đấy. Anh em biết, rằng, đọc theo nhiều học giả đã viết về điều này, tuyên bố rằng nhóm người này ở đây, đã gội sạch bằng huyết, thật sự là Nàng Dâu không?

146 Anh em có biết rằng nhiều học giả cũng tuyên bố rằng một trăm bốn mươi bốn ngàn người là Nàng Dâu không? Thật là một...Có điều gì đó phải không phù hợp ở đây, sai...ở ngay trong đây, vì có điều gì đó sai trật bây giờ.

147 Để ý, những anh em Cơ-đốc Phục lâm của chúng ta nói, rằng, “Ấn của Đức Chúa Trời, là giữ ngày sa-bát.” Anh em biết điều đó. Nhưng tôi muốn có một nét nhỏ của lời Kinh Thánh về chỗ đó, tỏ cho thấy ngày sa-bát đó, hay việc giữ ngày sa-bát, là Ấn của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nó chỉ là ai đó đã rút ra ý tưởng ấy.

148 Nhưng nếu anh em đọc Ê-phê-sô 4:30, nói rằng, “Chớ làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, bởi nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến ngày anh em...về sự cứu chuộc của anh em,” vâng, thưa quý vị, khi công việc cầu thay đã xong rồi, và anh em đến; Đấng Christ đến để cứu chuộc dân sự của Chính Ngài. Anh em được ấn chứng; không phải cho đến cuộc phục hưng kế tiếp. Khi anh em đã từng được đóng ấn bằng Đức Thánh Linh, đó là một công việc đã hoàn tất, rằng Đức Chúa Trời đã nhận anh em, và không có cách nào để tránh khỏi điều đó.

149 Anh em nói, “Ồ, tôi đã có Nó rồi, và tôi bỏ đi.” Không, anh em—anh em đã không có Nó.

150 Đức Chúa Trời phán Nó cứ tiếp diễn cho đến Ngày Cứu chuộc. Bây giờ, ừ-m, anh em cứ tranh cãi với Ngài, và anh em thấy nó có ý nghĩa gì. “Cho đến Ngày Cứu chuộc của anh em.”

151 Để ý. Như đã có...Như họ là một dân còn sót lại theo sự tuyển chọn, những người Do-thái này bây giờ đây là dân còn sót lại theo sự tuyển chọn. Vào thời của chức vụ đầu tiên của Ê-li đối với những người Do-thái, nơi bảy ngàn tín đồ được để ra riêng bởi bàn tay Đức Chúa Trời, bây giờ đó là trong thời đại dân còn sót lại này, sắp đến thời giờ của họ, là một trăm bốn mươi bốn ngàn người theo sự tuyển chọn. Mà, Sứ điệp vào thời đại đó, tin Sứ điệp, là một trăm bốn mươi bốn ngàn người.

152 Vậy thì, anh em nói, “Ồ, nào chỉ một chút thôi, thưa anh, tôi không biết về ‘sự tuyển chọn’ này.Ồ, tôi chưa bao giờ đọc nó ở đó.”

¹⁵³ Được rồi, bây giờ chúng ta hãy thử xem nó đúng, hay không. Chúng ta hãy lật lại Ma-thi-ơ, và xem xuống ở đây và tìm ra nếu chúng ta không thể tìm thấy một chút nhỏ gì đó về điều này nơi nào đó. Bây giờ tôi tin rằng tôi đúng. Tôi đã không viết nó xuống đây, nhưng nó chọt đến trong trí của tôi. Chúng ta hãy lấy, phần cuối, câu 30; nơi chúng ta đã nói qua tối qua, phần sau chót của Ấn thứ Sáu, ở câu 30. Bây giờ chúng ta hãy đọc câu đó và thấy bây giờ chúng ta đi đến đâu, câu 31. Hiểu không? “Họ sẽ thấy Con người hiện đến trong vinh hiển.” Bây giờ câu 31.

Và Ngài sẽ sai những thiên sứ của Ngài dùng tiếng kèn rất lớn, và họ sẽ nhóm lại những kẻ được lựa chọn của Ngài ở bốn phương trời, từ cuối phương trời này cho đến tận phương trời kia.

¹⁵⁴ Những “người được chọn” sẽ đi ra. Đó là gì? Và thời kỳ Đại nạn. Đức Chúa Trời sẽ gọi những người được chọn của Ngài, và đó là những người Do-thái trong thời gian đó, những người được chọn. Kinh Thánh nói về điều đó. Phao-lô nói về điều đó, “Theo sự tuyển chọn.” Sẽ có một trăm bốn mươi bốn ngàn người theo sự tuyển chọn, mà sẽ tin vào Sứ điệp, ra từ hàng triệu người thật sự sẽ có mặt tại đó.

¹⁵⁵ Đã có hàng triệu người tại Palestine, vào những ngày của lời tiên tri của Ê-li, và bảy ngàn người đã được cứu từ hàng triệu.

¹⁵⁶ Bây giờ, “theo sự tuyển chọn.” Nơi mà, hàng triệu người Do-thái đang tập hợp ở quê nhà. Nó đã trở thành một nước. Sẽ có hàng triệu người tại đó, nhưng chỉ một trăm bốn mươi bốn ngàn người “được chọn” sẽ được đem đi. Họ sẽ nghe Sứ điệp.

¹⁵⁷ Điều đó cũng xảy ra trong Hội thánh dân Ngoại. Có một Nàng Dâu, và Nàng được tuyển chọn. “Và người sẽ được kêu gọi theo sự tuyển chọn.” Để ý, tất cả điều này làm hình bóng cho Hội thánh, một cách hoàn hảo, những người tin được tuyển chọn.

¹⁵⁸ Những người khác không tin. Anh em có thể cứ nói điều đó. Anh em nói cho một người Lẽ thật, và để nó được chứng minh bởi Lời, và rồi được xác minh; người đó nói, “Tôi không tin Nó.” Anh em có thể thật sự...

159 Đùng ùa với nó nữa. Chúa Jêsus phán ùng làm vậy. Phán, “Nó chỉ giống như quặng hạt châu trước mặt heo.” Hiểu không? Phán, “Cứ để mặc họ. Họ sẽ quay lại và đập anh em dưới chân. Họ sẽ lấy anh em làm trò ùa. Cứ bỏ đi và cứ để mặc họ. ‘Nếu kẻ mù dẫn dắt kẻ mù...’”

160 Cách ùy không lâu, tôi ðến gặp một người; ðúng hơn là, anh ta ðến gặp tôi. Anh ta cứ tranh cãi suốt, loanh quanh, mọi chỗ, chống lại sự chữa lành Thiêng liêng. Và anh ta ðến gần, và anh ta nói, “Tôi không tin sự chữa lành Thiêng liêng của anh.”

161 Tôi nói, “Của tôi, tôi tin, sẽ không có gì tốt, vì tôi không có sự chữa lành nào.” Và anh ta...Tôi nói, “Nhưng của Đức Chúa Trời là toàn hảo.”

Anh ta nói, “Không có chuyện như vậy.”

162 Tôi ðáp, “Anh nói thế là quá trễ rồi, anh bạn. Vâng, anh ðã—anh ðã ðợi quá lâu cho ðiều ðó. Anh có thể ðã tranh cãi, cách ùy một vài năm, nhưng có một thời ðại khác ðang ðiễn ra bây giờ. Có hàng triệu người làm chứng, ðấy.” Tôi bảo, “Anh—anh nói ðiều ðó bây giờ, quá trễ rồi, anh bạn à.”

163 Anh ta nói, anh ta nói, “Ồ, tôi không tin ðiều ðó; tôi không quan tâm những gì anh làm.”

Tôi nói, “Chắc chắn là không. Anh không thể.” Hiểu không?

164 Anh ta bảo, “Hãy quở cho tôi bị mù ði!” Nói, “Nếu anh thật sự có Thánh Linh, giống như Phao-lô,” nói, “hãy quở cho tôi bị mù ði.”

165 Tôi nói, “Làm sao tôi có thể làm ðiều ðó khi anh ðã bị mù rồi?” Tôi nói, “Cha của anh làm cho anh mù lòa ðối với Lẽ thật.” Tôi nói, “Anh, anh ðã bị mù rồi.”

166 Và anh ta nói, “Tôi sẽ không tin; tôi không quan tâm những gì anh có thể làm, anh có thể chứng minh nhiều chứng cứ ðến mức nào ði nữa, hay bất kỳ ðiều gì giống như thế. Tôi vẫn không tin nó.”

167 Tôi nói, “Tất nhiên. ðiều ðó không ðành cho những kẻ vô tín. Nó chỉ ðành cho những người tin thôi. Chính là thế.” Hiểu không?

168 Đó là gì? Đấy, anh em biết ngay lúc đó, sự tuyển chọn đã hết. Đừng đùa với nó, chút nào. Chúa Jêsus đã làm giống vậy, Ngài phán, “Cứ để mặc họ. Nếu kẻ mù dẫn kẻ mù, há cả hai chẳng rơi vào hố sao?”

169 Nhưng khi Ngài đến với một gái điếm tầm thường, [Anh Branham bật ngón tay một lần—Bt.] nó phát ra lửa! Đó là gì? Đó là hạt giống được tuyển chọn đang nằm tại đó, đấy, mà được thấy Nó ngay bây giờ. Khi Nó đến với Phi-e-rơ, có hạt giống được tuyển chọn đang nằm tại đó, đấy, và họ đã nhìn thấy Nó. “Và tất cả những ai Cha đã ban cho, đã” (thì quá khứ) “đã ban cho Ta, họ sẽ đến. Họ sẽ đến cùng Ta.” Ồ, chao ôi! Tôi yêu mền điều đó! Vâng, thưa quý vị. Để ý, những tín đồ thật tin Nó.

170 Những người vô tín không thể tin Nó. Vậy, bây giờ, nếu người nào muốn tranh cãi về hạt giống của rắn và các thứ, và anh em cố chỉ cho họ thấy, họ sẽ không chịu nghe Nó; chỉ bỏ đi. Cứ mặc kệ họ. Đấy, Đức Chúa Trời không tranh cãi, con cái của Ngài cũng không.

171 Để ý, một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do-thái được chọn của Đức Chúa Trời không chịu cúi đầu trước con thú, chủ nghĩa hệ phái của nó, hay các hình tượng, hay bất kỳ điều gì, dù dân họ ở trong một giao ước với điều đó vào thời ấy. Y-sơ-ra-ên ở trong một giao ước, nhưng đây là một trăm bốn mươi bốn ngàn người sẽ không chịu làm điều đó. Đó là những người được chọn.

172 Cũng giống vậy nó đúng ngay tại đây trong Hội thánh dân Ngoại bây giờ, là một nhóm được lựa chọn. Anh em không thể kéo họ vào trong loại đó được. Họ sẽ không chịu tin đâu. Không, thưa quý vị. Khi Ánh Sáng đã từng giáng vào họ, điều đó không có gì tranh cãi ngay lúc đó. Họ thấy sự...thấy điều đó xảy ra, rồi thấy nó được xác thực và chứng minh giống như thế. Và họ đã nhìn xuống đây trong Kinh Thánh, thấy Lời đó cứ diễn ra. Ồ, anh em thật sự—anh em thật sự có thể cũng thoát khỏi sự lừa dối với họ, bởi vì họ tin Nó. Chỉ thế thôi. Chỉ thế thôi. Dù họ không thể giải thích Nó, nhưng họ biết mình đã có được Nó. Vậy, như tôi nói, có nhiều điều tôi không thể giải thích, nhưng tôi—tôi biết nó có thực dù thế nào đi nữa. Ủ-m. Được rồi.

173 Thời đại này là ở giữa Ấn thứ Sáu và thứ Bảy, mà Ngài kêu gọi những người này, Chúa Jêsus đã phán về trong Ma-thi-ơ chương 24 và câu thứ 31, mà chúng ta vừa mới đọc, đấy. Những tiếng kèn ở đây, hai người làm chứng về...Khi tiếng kèn vang lên, là tiếng kèn của hai người làm chứng về thời đại ân điển cho những người Do-thái. Một tiếng kèn vang lên, anh em để ý, một tiếng kèn vang lên. Ngài phán, “Và hãy thổi kèn.” Bây giờ để ý tại đây, câu 31.

Và Ngài sẽ sai đến những thiên sứ của Ngài (không phải một, đấy; có hai người trong họ) với tiếng kèn lớn,...

174 Đó là gì? Khi Đức Chúa Trời sửa soạn phán, có một tiếng kèn vang lên. Đó luôn luôn là Tiếng của Ngài. Nó đang kêu gọi vào trận chiến, đấy. Đức Chúa Trời phán. Những thiên sứ này sẽ tiến tới với tiếng kèn vang lừng.

175 Và anh em để ý, tại Sứ điệp của thiên sứ cuối cùng, tiếng kèn vang lên. Sứ điệp của thiên sứ đầu tiên, một tiếng kèn vang lên; sứ điệp của thiên sứ thứ hai, một tiếng kèn vang lên, khi Ngài ban nó ra. Để ý, nhưng khi các Ấn được loan báo, tất cả họ ở trong một biển cố Thiêng liêng, vĩ đại, để kêu gọi ra một nhóm người; có một tiếng kèn vang lên, và Bảy Ấn được mở ra.

176 Để ý, “Ngài tập hợp những người Do-thái được tuyển chọn của Ngài từ bốn phương trời.”

177 Ngài đã đề cập đến sáu Ấn, như chúng ta đã thấy, nhưng không phải là Ấn thứ Bảy. Ngài không hề nói điều gì tại đây về Ấn thứ Bảy, không nơi nào cả.

178 Đấy, ngay lập tức, câu 32, trở lại với những ví dụ, của thời gian kêu gọi người Do-thái được tuyển chọn. Bây giờ hãy xem ở đây, đấy.

179 “Và Ngài sẽ sai những thiên sứ dùng một tiếng kèn, mà nhóm họ những kẻ được lựa chọn từ bốn phương trời.” Bây giờ Ngài bắt đầu...

180 Đấy, Ngài không nói điều gì về Ấn thứ Bảy ở đây. Hiểu không? Ngài phán về Ấn thứ Sáu; thứ Nhất, thứ Nhì, thứ Ba, thứ Tư, thứ Năm, và thứ Sáu.

181 Nhưng để ý:

Bây giờ hãy nghe lời ví dụ về cây vả; Khi vừa lúc các nhánh non của nó, lá mới đâm, thì các người biết mùa hạ gần tới:

Cũng vậy, khi các người thấy mọi điều này, khá biết rằng điều đó gần đến, đang ở ngay trước cửa.

182 Câu hỏi cuối cùng, câu hỏi đó họ đã hỏi Ngài, “Và dấu hiệu tận thế sẽ là gì?”

183 “Khi các người thấy những người Do-thái này...Khi các người thấy những điều khác này xảy ra, các người biết điều gì xảy ra. Bây giờ, khi các người thấy những người Do-thái này...” Nói chuyện với những người Do-thái! Nào hãy xem. Nhóm người nào Ngài đang trò chuyện với, những dân Ngoại chẳng? Những người Do-thái! Những người Do-thái! Hiểu không?

184 Bấy giờ Ngài phán, “Các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì Danh Ta,” và vân vân, như thế.

185 Vậy thì, “Khi,” Ngài phán, “các người thấy những người Do-thái này bắt đầu sanh ra những búp chồi của họ nơi xa kia,” khi Y-sơ-ra-ên đó bắt đầu quay về, đi vào xứ mình. Khi nó đến đó, (Hội thánh sẵn sàng với sự Cất lên), chỉ có ba năm rưỡi còn lại cho đến khi sự kết thúc của thế giới cũ kỹ, và nó đi ra vào trong cơn hỗn loạn, và vào đến thời kỳ Ngàn năm, với đất mới—đất mới. Phán, “Thậm chí ở trước cửa!” Bây giờ, một ngàn năm trên đất chỉ là một ngày với Đức Chúa Trời. Và ba năm rưỡi, nó sẽ đi tới cái gì? Có thật nhiều giây, trong thời giờ của Đức Chúa Trời. Đó là lý do Ngài phán, “Nó ở trước cửa.”

Quả thật Ta nói cùng các người, rằng, Dòng dõi này sẽ không bị hủy phá, trừ diệt, dân này, cho đến khi tất cả những điều này xảy ra...

186 Điều gì, điều gì sẽ không bị diệt đi? Người ta đã cố giết chết người Do-thái, khỏi mặt đất, mọi lúc. Họ sẽ không bao giờ có thể làm được điều đó.

187 Nhưng để ý. Chính dòng dõi của những người Do-thái đã chứng kiến sự hồi hương, trở về xứ Palestine, dòng dõi đó sẽ thấy những điều này xảy ra. Và chỉ hai năm vừa qua, nó đã hoàn

toàn trở thành một quốc gia, với tiền tệ riêng của mình và bất cứ cái gì. Nó đấy.

188 Bây giờ chúng ta đang ở đâu, thưa bạn? Các Ấn và mọi thứ đang mở ra; bây giờ chúng ta đi vào đây trong khoảng giữa ở đây. Nó đấy. Thấy chúng ta đang ngồi ở đâu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

189 Tôi hy vọng anh em hiểu được Nó. Tôi không có học vấn. Tôi biết những gì tôi đang nói về, nhưng có lẽ tôi không thể giải thích—giải thích Nó, để làm rõ ý nghĩa cho anh em. Nhưng tôi hy vọng rằng Đức Chúa Trời lấy những Lời trộn vào nhau, và phân chia chúng ra đúng, đây, và để cho anh em biết Nó là gì. Bởi vì, đó là, chúng ta ở ngay trước cửa. Chúng ta có mặt tại đây vào lúc đó. Bây giờ để ý.

190 Đấy, ngay bây giờ, Ngài quay về với những người Do-thái này, và vào thời—thời kỳ sau cùng. Ngài phán những gì sẽ xảy ra. Thậm chí chúng ta biết điều đó bây giờ...Chúng ta biết, chúng ta ý thức rất rõ ràng, rằng những chi phái bị tản lạc. Họ đã bị tản lạc, trong hai ngàn năm trăm năm. Họ đã được dự ngôn sẽ bị tản lạc đến bốn phương trời. Anh em đã biết điều đó không? Chúng ta biết điều đó.

191 Dĩ nhiên, chúng ta sẽ không phải trở lại và lấy, chọn điều đó, bởi vì tôi có điều gì đó tại đây thật quan trọng tôi muốn anh em thấy, trước khi anh em quá mệt, và tôi cũng kiệt sức.

192 Để ý. Chúng ta biết, thậm chí mỗi chi phái, đó là bảng niên đại chi phái, hay anh em muốn gọi nó là bất cứ cái gì, hay khoa địa lý, hay là những vị trí chi phái, không còn với nhau nữa. Họ đã tan lạc, khắp mọi nơi.

193 Những người Do-thái, đang hội họp trong Giê-ru-sa-lem, thì không...Thậm chí họ không biết những chi phái của mình. Họ không còn có những cờ xí chi phái hay điều gì nữa. Hết thấy họ biết, thế thì, rằng họ là những người Do-thái. Họ được nói tiên tri là cách đó, trên toàn thế giới. Bây giờ, các quyển sách của họ đã bị thiêu hủy. Họ không biết.

Anh em hỏi, “Các ông đến từ chi phái nào?”

“Tôi không biết.”

“Chi phái gì?”

“Tôi không biết.”

¹⁹⁴ Một người đến từ chi phái Bên-gia-min, người đến từ chi phái này, và người đến từ chi phái kia. Họ không biết mình đến từ đâu. Những quyển sách của họ đã bị thiêu hủy, qua những cuộc chiến tranh, và trong hai ngàn năm trăm năm. Điều duy nhất họ biết, họ là những người Do-thái. Chỉ thế thôi. Vì vậy, họ biết mình trở lại quê nhà. Tuy nhiên họ...Để ý, dù họ không biết những chi phái của mình, nhưng Đức Chúa Trời biết.

¹⁹⁵ Tôi thật ưa thích điều đó! Anh em biết, thậm chí Ngài nói rằng có...“Mỗi sợi tóc trên đầu của các ngươi được đếm rồi.” Ừm! Để ý, Ngài không để mất cái gì cả. “Ta sẽ làm nó sống lại ở ngày sau rồi.”

¹⁹⁶ Dầu họ đã đánh mất những ngọn cờ chi phái của—của—của họ, mà cho biết ai thuộc chi phái nào, và họ là chi phái này hay chi phái kia; họ không biết họ có phải đến từ chi phái Bên-gia-min, hay họ đến từ Ru-bên, hay—hay Y-sa-ca, hay họ từ đâu đến. Nhưng, dầu sao đi nữa, Đức Chúa Trời gọi họ tại đây.

¹⁹⁷ Bây giờ để ý, trong Khải huyền 7, chúng ta đọc điều này. “Mười hai ngàn” người của mỗi chi phái, từ trong dân được tuyển chọn, ra từ tất cả. Có mười hai ngàn người ra từ mỗi chi phái, đó là người được chọn, và được đặt ngay tại đây theo thứ tự. Ồ, chao ôi! Họ là gì? Họ ở trong trật tự chi phái. Tuy nhiên, bây giờ thì chưa, nhưng họ sẽ được. Họ ở trong trật tự chi phái. Ai sẽ có trong trật tự chi phái? Không phải là người Do-thái bình thường, không. Nhưng là những người được chọn, một trăm bốn mươi bốn ngàn người, sẽ được lập nên trong trật tự chi phái. Ồ, chao ôi!

¹⁹⁸ Tôi thật muốn tỏ cho anh em thấy như thế nào! Chúng ta sẽ không đi vào điều đó. Nhưng đó là chính xác những gì Hội thánh phải có, ừ-m, đúng trong trật tự.

¹⁹⁹ Bây giờ tôi muốn anh em theo dõi thật kỹ lưỡng và đọc với tôi, trong phút. Bây giờ đây là điều gì đó mà có lẽ anh em chưa bao giờ để ý trong sự—sự kêu gọi chi phái. Cách đây một lát, tôi đã nói anh em, đọc Khải huyền 7. Hãy đọc với tôi, và xem những

chi phái đó. Trong Khải huyền 7, Đan và Ép-ra-im bị bỏ qua và không được tính vào số họ. Anh em để ý điều đó không? Giô-sép và Lê-vi được thay thế vào chỗ của họ. Anh em có để ý điều đó không? Đan và Ép-ra-im không có mặt tại đó. Không, thưa quý vị. Nhưng, Giô-sép và Lê-vi được thay thế chỗ của—của—của Đan và Ép-ra-im.

200 Tại sao? Họ...Đức Chúa Trời nhớ—mãi nhớ mọi lời hứa của Lời Ngài. Ồ, tôi thích giáng về điều đó. Hiếu không? Đức Chúa Trời không bỏ quên điều gì, dầu nó giống như thế nào.

201 Giống như Ngài đã bảo cho Môi-se. Y-sơ-ra-ên đã ở dưới đó, “bốn trăm năm.” Họ đã phải đi lên lúc đó. Ngài phán bảo Áp-ra-ham, “Và dòng dõi của người sẽ kiều ngụ trong một xứ lạ trong bốn trăm năm, rồi Ngài sẽ mang họ ra với một bàn tay quyền năng.” Nhưng rồi Ngài đã phán với Môi-se, “Ta đã nhớ lời hứa của Ta, và Ta đã đi xuống để làm tốt những gì Ta đã phán.”

202 Đức Chúa Trời không quên. Ngài không quên những lời rủa sả của Ngài, Ngài cũng không quên những ơn phước của Ngài. Nhưng, mỗi lời hứa mà Ngài đã phán, Ngài ở lại với nó.

203 Đây là lý do tại sao họ bị bỏ qua, bây giờ, nếu anh em theo dõi. Bây giờ hãy đọc. Tôi muốn anh em đọc với tôi bây giờ. Hãy đi qua Phục truyền luật lệ ký, hai mươi-...câu 29 ở đó, hay chương 29, thì đúng hơn. Có một lý do cho những chi phái này không có mặt tại đó. Mọi việc có lý do cho nó. Phục truyền luật lệ ký, chúng tôi muốn lấy chương—chương 29 của Phục truyền luật lệ ký. Bây giờ, Chúa giúp chúng ta, để giờ này chúng ta có thể hiểu được. Bây giờ chúng ta muốn bắt đầu trong Phục truyền luật lệ ký, chương 29, ở câu thứ 16. Nào hãy lắng nghe. Môi-se nói.

(Vì các người biết sự kiều ngụ của chúng ta trong xứ Ê-díp-tô; và chúng ta đi ngang qua các nước là làm sao;

Và các người đã thấy sự góm ghiếc, và những tà thần quái gở của chúng nó, bằng cây...bằng đá, bằng bạc... bằng vàng, ở giữa chúng nó.)

204 Mỗi người mang một thứ bé nhỏ gì đó hay cái khác, một tượng nhỏ của Thánh Cecilia. Anh em biết, điều gì đó giống như thế, đấy. “Cho nên chớ...” Hãy lắng nghe.

Trong các người chớ có một người nam,...người nữ, hay một gia đình, hay là một chi phái nào, ngày nay trở lòng bỏ CHÚA là Đức Chúa Trời chúng ta, đặng đi hầu việc các thần của những dân tộc này; trong các người cũng chớ có rể sinh ra vật độc và ngải cứu;

Và xảy ra, khi ai nghe các lời của sự rửa sả này, rằng người—rằng người chớ có tự chúc phước trong lòng mình, và nói rằng: Ta...có sự bình an, dẫu khi ta đi theo sự cứng lòng của riêng ta,...

205 Đấy, dân sự nói, “Ồ, người tự chúc phước.” Anh em biết, làm một cây thập tự nhỏ hay điều gì đó, giống như họ làm bây giờ, anh em thấy; giống như vậy, đấy. Và anh em thấy đó là đặc tính của kẻ ngoại giáo, đấy, kẻ—kẻ ngoại giáo.

...người chớ có tự chúc phước nơi lòng của chính mình,...sự cứng lòng trong chính tâm trí mình, đến đối vật được tưới với vật bị khô đều bị hủy diệt:

206 “Cứ uống, chuyện đó chẳng có gì quan trọng; hễ chừng nào anh em còn đi nhà thờ, anh em thì được rồi.”

Thế thì CHÚA sẽ không khứng tha tội cho người, nhưng bây giờ cơn giận của CHÚA...cơn ghen của Ngài sẽ nổi phùng lên nghịch cùng người đó, hết thấy của sự rửa sả ghi trong sách này (“Đừng bớt một Lời khỏi Nó, hay thêm một lời vào Nó,” đấy.) sẽ chất nặng trên mình người, và CHÚA sẽ xóa...xóa tên người khỏi dưới trời.

207 Đó là trong lúc người còn ở đây trên đất, đấy, “dưới trời.”

Và CHÚA sẽ biệt người ác ấy ra khỏi tất cả các chi phái Y-sơ-ra-ên để bị tai họa, chiếu theo hết thấy lời tru ẻo của giao ước mà đã ghi trong sách luật pháp này:

208 Bởi thế, “Nếu người nào hầu việc một thần tượng, hoặc giữ một thần tượng trên mình, hay tự khoe trong tâm trí mình, và hầu việc các thần tượng,” Đức Chúa Trời phán, “người nam, người nữ, gia đình, hay là chi phái nào, tên người đó sẽ bị xóa bỏ hoàn toàn, giữa vòng dân sự.” Này, đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thật đúng!

209 Sự sùng bái thần tượng cũng giống như vậy trong giáo hội, cách đây nhiều năm, và ngày nay. Và tôi để ý...Hãy xem antichrist cố gắng tạo nên cuộc vận động nghịch lại. Bao nhiêu anh em biết rằng ma quỷ làm hình bóng và làm mẫu bắt chước theo—theo những thánh đồ của Đức Chúa Trời?

210 Tội lỗi là gì—là gì? Là điều đúng bị xuyên tạc. Lời nói dối là gì? Là lẽ thật bị trình bày sai lạc. Ngoại tình là gì? Là hành động đúng, hợp pháp, đã bị thực hiện sai trật. Hiểu không?

211 Bây giờ, trong việc cố gắng làm điều này, “bôi xoá một tên,” anh em có để ý trong thời đại hội thánh, cùng một con thú hầu việc các hình tượng của những kẻ chết, và đại loại như vậy, cố bôi xoá Danh của Chúa Jêsus Christ, và ban cho các tước như Cha, Con, và Thánh Linh. Điều giống như vậy, với lời rửa sả đó phía sau nó, như thế.

212 Đan và Ép-ra-im đã thật sự làm điều đó, dưới một kẻ đạo đức giả làm vua trong Y-sơ-ra-ên, một kẻ lừa đảo, là Giê-rô-bô-am. Bây giờ, để ý, trong Các Vua Nhất chương 12. Tôi biết chúng ta...Điều này, với tôi, nó—nó—nó đặt một bối cảnh trên những gì chúng ta có thể dựa vào, những gì chúng ta thấy. Các Vua Nhất, tôi muốn đi đến chương 12, câu 25 đến câu 30.

Rồi Giê-rô-bô-am...Si-chem trên núi của Ép-ra-im, và ở tại đó; và từ đó người đi ra vào trong...và xây cất Phê-nu-ên.

Và bây giờ Giê-rô-bô-am nói cùng...trong—trong lòng rằng, (đấy, hình tượng trong lòng người), Bây giờ nước sẽ quay về với nhà Đa-vít chăng:

213 Ông đang trở nên sợ hãi, anh em thấy, vì dân sự có thể đi ra.

Nếu dân sự này đi lên...đặng tế lễ tại trong nhà của CHÚA ở Giê-ru-sa-lem, thì lòng họ chắc sẽ quay về lại với chúa của họ, thậm chí là với Rô-bô-am vua Giu-đa, và người ta sẽ giết ta đi, và đi...đến cùng Rô-bô-am—Rô-bô-am vua Giu-đa.

Và thế là vua bàn định, rồi truyền làm hai con bò con bằng vàng, và nói với dân sự rằng: Các người đi lên Giê-

ru-sa-lem thật khó thay, Hỡi Y-sơ-ra-ên, này là các thần người, đã đem các người...ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

Và người đặt con này tại Bê-tên, và con kia người đặt tại Đan.

Và việc này trở nên tội lỗi: vì dân chúng đi đến Đan, dâng thờ lạy trước bò con ấy.

214 Đấy, Ép-ra-im tại Bê-tên, và Đan, và họ lập lên những thần tượng. Và những người này đi ra để tôn thờ tượng này.

215 Và chúng ta ở đây, hầu như, đi thẳng xuống vào thời đại Ngàn năm, và Đức Chúa Trời vẫn còn nhớ tội lỗi đó. Thậm chí họ không được kể vào trong đó. Ô! Vinh quang thay! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.] Thật chắc chắn như Ngài nhớ mọi lời hứa tốt lành, Ngài cũng ghi nhớ mỗi một điều ác nữa. Cứ nhớ, khi...

216 Đó là lý do tôi tin, thưa các bạn, tôi luôn luôn cố gắng ở lại sống với Lời đó, cho dầu Nó dường như lạ lùng thế nào.

217 Đấy, bấy giờ, họ chắc hẳn không nghĩ về điều đó lúc ấy. Họ không nghĩ về điều đó lúc ấy. Họ nghĩ, “Ồ, họ làm thế khá tốt đẹp.” Được rồi.

218 Nhưng tại đây họ bị kết thúc tại đây khi thời đại Ngàn năm này đi vào, lúc các tên và chi phái của họ bị “bôi xóa” khỏi nó, vì họ hầu việc hình tượng, mà Đức Chúa Trời rửa sả.

219 Ngài há chẳng đã nói Ngài “ghét” những kẻ thuộc đảng Ni-cô-la và Giê-sa-bên đó sao? Hãy tránh ra khỏi nó. Ngài há chẳng đã nói Ngài sẽ tiêu diệt những con gái của Giê-sa-bên với sự giết chết của “sự chết,” là sự phân rẽ Đời đời khỏi Sự Hiện diện của Ngài? Đừng tin nó, chút nào cả. Hãy tránh xa khỏi điều đó. Vì vậy, Đức Chúa Trời nhớ. Để ý.

220 Nhưng anh em có để ý ở đó, nó đã bị “bôi xóa” không? Tại sao? Dưới Trời không có một Cửa lễ ngay lập tức nào có thể ban cho người ấy Thánh Linh, để cho người nhìn thấy những điều này. Nhưng người đã làm điều đó, dầu sao đi nữa, theo đầu óc ích kỷ của riêng mình.

221 Nhưng, Ê-xê-chi-ên, trong khái tượng của ông, trong Ngàn năm bình an, ông thấy họ một lần nữa theo trật tự hoàn hảo. Ê-xê-chi-ên, nếu anh em muốn đọc sách đó. Cứ ghi xuống, và

anh em có thể đọc nó, để tiết kiệm thì giờ. Ê-xê-chi-ên 48:1 tới 7, cũng đọc câu 23 tới 29. Ê-xê-chi-ên đã thấy mỗi chi phái một cách chính xác theo thứ tự. Được rồi.

²²² Và, cũng trong, Khải huyền 14, Giăng đã nhìn thấy họ một lần nữa trong thứ tự chi phái, đúng vậy, mỗi chi phái ở trong chỗ của mình. Điều gì đã xảy ra?

²²³ Anh em nhớ, Ngài phán, “Dưới những tầng trời, tên người sẽ bị bôi xoá khỏi công việc chi phái.” Hễ chừng nào người ở dưới các tầng trời, sẽ không có ở đó nữa. Và một trăm bốn mươi bốn ngàn người này là dưới đây, chưa vào phần chi phái. Đúng. Nhưng, anh em thấy, họ đã bị mù lòa. Họ chỉ có những của tế lễ về bò và dê. Hiểu không? Bây giờ để ý, Ngài đã xóa chúng, “dưới tầng trời.”

²²⁴ Nhưng dân Ngoại, vào những ngày của Thánh Linh, chống lại Điều đó; thì tên của bạn bị lấy hoàn toàn ra khỏi Sách Sự Sống, “và có thể không bao giờ có sự tha thứ, trong đời này hay đời sau.” Đúng thế không? Vậy đó là chỗ mà chúng ta đứng.

²²⁵ Y-sơ-ra-ên, dưới của lễ dê, chiên, họ—họ thật đã có một chỗ. Hễ chừng nào họ còn có mặt trên đất này, các chi phái của họ đã vắng mặt. Họ không bao giờ có thể được kể vào nữa. Bây giờ, tất cả...Khi Ngài kêu gọi họ, ở nơi đó, một trăm bốn mươi bốn ngàn người, họ đã thất lạc. Đúng vậy. Thậm chí họ không được tính trong số đó. Và Giô-sép và Lê-vi được thế chỗ của Đan và Ép-ra-im. Bây giờ anh em có thể nhìn vào đó. Ngay tại đó, trước anh em, đấy. Và đây là lời hứa của Đức Chúa Trời, đường lối trở lại đó, hàng trăm và hàng trăm năm trước đó. [Anh Branham gõ trên bục giảng nhiều lần—Bt.]

²²⁶ Vậy thì, điều gì đã xảy ra? Họ đã bị thanh lọc trong suốt thời kỳ Hoạn nạn kinh khiếp.

²²⁷ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời đang làm cho tinh sạch nữ—nữ đồng trinh đó, đó là một người nữ tốt, nhưng nàng chỉ không chăm dầu vào trong đèn của mình, và Ngài sẽ làm tinh sạch nàng qua sự bách hại ở trong đó. Ngài đặt những chi phái vào ngay trong đó, cho việc giống như vậy, và thanh lọc họ trong thời kỳ Đại nạn. Bởi vì, đó là một—một sự thanh lọc. Đó là sự phán xét.

Nhưng, anh em thấy, họ, sau khi...Và, nhìn đây, ở đây một trăm bốn mươi bốn ngàn người xuất hiện, sau sự thanh lọc của Y-sơ-ra-ên. Và ở đây cũng xuất hiện nữ đồng trinh ngủ gục, xuất hiện, được làm tinh sạch, và mặc áo dài trắng. Hiểu không? Thật hoàn hảo! Thật xinh đẹp biết bao!

²²⁸ Giống như Gia-cốp, trong lúc gian truân, đấy. Họ...Gia-cốp, trong lúc gian truân. Ông đã làm sai. Nhưng ông đã trải qua thời gian trừng phạt bởi vì ông đã làm sai với người anh của mình, Ê-sau. Hiểu không? Ông đã lừa dối, để có được quyền trưởng nam của người. Nhưng ông đã trải qua thời gian trừng phạt trước khi tên ông có thể được thay đổi từ Gia-cốp thành Y-sơ-ra-ên, mà là một hình bóng về trật tự của Đức Chúa Trời, làm hình bóng ngày nay.

²²⁹ Bây giờ, chúng ta sẽ lật đến câu 8 của...hay câu thứ 1, tôi muốn nói, của chương thứ 8; của Khải huyền 8:1.

²³⁰ Tôi biết anh em bị mệt mỏi. Nhưng, bây giờ, cứ cố gắng lắng nghe chỉ một vài phút nữa nào. Và, lời cầu nguyện của tôi là, xin Chúa trên Trời giúp đỡ chúng ta.

²³¹ Chúng ta phải nhớ rằng Ấn thứ Bảy này là thời giờ sau cùng, của tất cả mọi sự. Đúng vậy. Những điều được chép trong Sách Bảy Ấn, đã đóng ấn, về kế hoạch cứu rỗi từ trước khi sáng thế, mỗi phần nhỏ chấm dứt. Đó là sự kết thúc; đó là sự chấm dứt của thế giới tranh chiến. Đó là sự kết thúc của xác thịt tranh chiến. Đó là sự chấm dứt của mọi thứ. Trong đó, đó là sự chấm dứt bằng những tiếng Kèn. Đó là kết cuộc của những Bát thành nộ. Đó là sự kết thúc của thế gian. Nó là...Thậm chí nó là sự chấm dứt của thời gian.

²³² Thời giờ đã hết. Kinh Thánh nói vậy. Ma-thi-ơ, chương thứ 7...Tôi muốn nói, Khải huyền, chương 7-...chương 10 và câu... và câu 1 đến câu 7. Thời giờ đã hết. Vị Thiên sứ phán, “Sẽ không còn có thời gian nữa,” khi đó, trong những ngày của điều vĩ đại này xảy ra.

²³³ Mọi việc đã hết, trong thời gian này, kết cuộc của sự—của sự...ở sự chấm dứt của Ấn thứ Bảy này. Để ý. Nó là sự chấm dứt của thời đại hội thánh. Nó là sự—sự kết thúc của Ấn thứ Bảy.

Nó là sự chấm dứt của những tiếng Kèn. Đó là sự chấm dứt của những Bát thanh nô, và thậm chí chấm dứt sự dẫn vào Ngàn năm bình an. Điều đó xảy ra trên Ấn thứ Bảy.

²³⁴ Nó thật giống như bắn tên lửa vào không trung. Và tên lửa đó nổ tung ở đây, và nó bay lên và rồi nổ tung lần nữa. Nó bùng ra năm vì sao. Một trong những vì sao đó nổ tung và bùng ra năm vì sao nữa; và rồi một trong năm vì sao nổ tung và bùng ra năm vì sao từ đó nữa. Đây, rồi nó tàn lụi dần.

²³⁵ Đó là, nội dung, của Ấn thứ Bảy. Nó thật sự là sự tận thế. Nó chấm dứt thời gian cho *điều này*. Nó có ý nghĩa thời gian cho *điều kia*. Nó chấm dứt thì giờ cho *điều này*. Nó chấm dứt thời gian. Mọi việc thật sự kết thúc trong Ấn thứ Bảy đó.

²³⁶ Vậy thì, Ngài sẽ làm điều đó như thế nào? Đó là điều chúng ta không biết. Phải không? Chúng ta không biết.

²³⁷ Thậm chí đó là thì giờ cho tất cả những điều này, và dẫn vào thời kỳ Ngàn năm bình an.

²³⁸ Để ý, sự hé mở của Ấn này thật vĩ đại, đến nỗi, trên Trời bị im lặng bởi Nó, “trong sự im lặng, trong khoảng nửa giờ.” Vậy thì, Nó vĩ đại thật! Điều gì xảy ra với Nó? Nó bị câm lặng, các tầng Trời. Không có một vật nào cử động, trong nửa giờ.

²³⁹ Bây giờ, nửa giờ có thể không lâu nếu anh em đang có một thời giờ vui thích. Nhưng, trong tình trạng chờ đợi thấp thỏm giữa cái chết và Sự sống, nó dường như là một Ngàn năm. Nó thật kỳ diệu!

Chúa Jêsus đã không hề đề cập đến Nó. Không ai trong những người còn lại đề cập.

²⁴⁰ Giảng thậm chí đã không thể chép về Nó. Không, ông bị cấm chép *tại đây*. [Anh Branham vỗ nhẹ vào quyển Kinh Thánh hai lần—Bt.] Đây, chỉ có một...chỉ...Ông đã không chép Nó, nhưng đây là sự yên lặng.

²⁴¹ Và hai mươi bốn trưởng lão đứng trước mặt Đức Chúa Trời, Ở đó, chơi đàn cầm của mình; họ ngừng chơi đàn.

Các Thiên sứ dừng cất tiếng ca của Họ, trên Trời.

242 Hãy suy nghĩ! Các Chê-ru-bim và Sê-ra-phin thánh, mà Ê-sai đã nhìn thấy Nó trong đền thờ, với sáu bộ...hay ba bộ cánh. Ba... Hai cánh che mặt Ngài, và hai cánh che chân Ngài, và hai cánh để bay. Và ngày và đêm, Họ ở trước mặt Đức Chúa Trời, hát, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng!” Và thậm chí khi Họ đi vào, hay đến trong đền thờ, những trụ của đền thờ di chuyển, với sự hiện diện của Họ—của Họ.

243 Và những Sê-ra-phin thánh này im tiếng. Các Thiên sứ ngừng ca hát. Ủ-m. Chà! Đang bay trong Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, đang ca hát, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay,” Họ nín lặng. Không Thiên sứ nào ca hát. Không lời ngợi khen. Không—không sự hầu việc bàn thờ. Không, không gì cả. Có sự im lặng; nín lặng, sự im lặng chết chóc trên Trời, trong nửa giờ.

244 Tất cả những đoàn Thiên binh im lặng trong nửa giờ này, khi bí mật của Ấn thứ Bảy này trong Sách Cứu Chuộc được mở ra. Hãy nghĩ về điều đó. Nhưng, Nó được mở ra. Chiên Con mở Nó ra. Anh em biết điều gì không? Họ cảm thấy kinh hoàng bởi Nó, tôi tin vậy. Họ đã không biết; Nó ở đấy! Họ thật sự ngừng lại.

245 Tại sao? Nó là gì? Vậy thì, không ai trong chúng ta biết. Nhưng, tôi sẽ—tôi sẽ nói cho anh em biết, trong sự khải thị của tôi—của tôi về Nó.

246 Và, bây giờ, tôi không có khuynh hướng là kẻ cuồng tín. Nếu thế, tôi không biết gì về điều đó, đấy. Tôi là...Tôi không để bị lạc lối với sự trình diễn ồn ào âm ỉ và những điều tưởng tượng.

247 Tôi đã nói một vài điều, có lẽ là hầu như lạ đối với một số người. Nhưng khi Đức Chúa Trời đến gần, đằng sau Nó, và chứng thực Nó và nói Nó là Lẽ thật, thế thì đó là Lời Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nó có lẽ dường như xa lạ, theo cách đó. Hiểu không?

248 Và bây giờ, chắc chắn như tôi đứng trên bục giảng tối nay, tôi có khải tượng đã được khải thị. Nó theo một cách thức ba lớp. Mà tôi sẽ giảng cho anh em, bởi sự giúp đỡ của Chúa, về một lớp của Nó. Và rồi anh em...Chúng ta hãy đi qua điều đó, trước tiên. Đây là sự khải thị, để bắt đầu những gì tôi muốn nói với anh em, những gì Nó là. Những gì xảy ra, là điều mà...Bảy Tiếng Sấm đó mà ông đã nghe, và bị cấm không được chép; đó là những gì bí

mật, nằm phía sau Bảy tiếng Sấm đó liên tục đang vang ra. [Anh Branham gõ trên bục giảng nhiều lần—Bt.]

249 Vậy thì, tại sao? Chúng ta hãy chứng minh nó. Tại sao? Nó là sự bí mật mà không ai biết về. Giảng bị cấm chép về Nó, thậm chí—thậm chí viết một biểu tượng về Nó. Tại sao? Đây là lý do tại sao không có hoạt động nào trên—sự hoạt động trên Trời: nó có thể làm lộ ra bí mật. Anh chị em hiểu điều đó bây giờ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

250 Nếu Nó thật vĩ đại, Nó phải được kể đến, vì Nó phải xảy ra. Nhưng khi Bảy tiếng Sấm...

251 Bây giờ để ý. Khi bảy Thiên sứ tiến ra để thổi vang những tiếng Kèn của họ, thì có một tiếng sấm. [Anh Branham gõ trên bục giảng một lần—Bt.] Khi Y-sơ-ra-ên được tập hợp, có một tiếng kèn. “Khi thì giờ không còn nữa,” tiếng kèn cuối cùng, một tiếng sấm.

252 Nhưng ở đây là Bảy tiếng Sấm vang liên tiếp nhau, trong một hàng: một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, con số hoàn hảo đó. Bảy tiếng Sấm trong một hàng, vang ra, không phải...làm chỉ—chỉ một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, liên tiếp. [Anh Branham gõ trên bục giảng bảy lần—Bt.] Lúc ấy, các tầng Trời không thể chép điều Đó. Các tầng Trời không thể biết về Nó, không điều gì khác, vì không có điều gì tiếp tục xảy ra. Đó là thời gian thư giãn. Điều đó thật vĩ đại, cho đến nỗi, Nó được những Thiên sứ giữ bí mật.

253 Bây giờ, tại sao? Nếu Sa-tan nắm giữ được Điều đó, nó có thể gây nên những tổn hại lớn. Có một điều nó không biết. Nay, nó có thể thông giải bất kỳ điều gì nó muốn, và giả mạo bất cứ loại ân tứ nào, (tôi hy vọng anh em đang học biết), nhưng nó không thể biết điều Nay. Điều đó thậm chí không được chép trong Lời. Nó là một bí mật hoàn toàn.

254 Các Thiên sứ, mọi thứ, im tiếng. Nếu họ có một cử chỉ, điều đó có thể lộ ra điều gì đó, vì thế họ chỉ im lặng, ngưng chơi đàn cầm. Mọi thứ dừng lại.

255 Bảy, con số hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Bảy, [Anh Branham gõ bảy lần trên bục giảng—Bt.] thật đúng theo một chuỗi liên tục. Bảy tiếng Sấm phát ra kế tiếp nhau, giống như chúng đang

đánh vần điều gì đó. Để ý, vào lúc đó, Giảng bắt đầu chép Nó. Ngài phán, “Đừng chép Nó làm chi.”

²⁵⁶ Chúa Jêsus không hề phán về Nó. Giảng đã không thể chép Nó. Các Thiên sứ không biết gì về Nó. Nó là gì? Nó là điều mà, Chúa Jêsus đã phán, “Ngay cả các Thiên sứ trên Trời đã không biết” không biết gì về Nó. Hiểu không? Hiểu không? Ngài không biết Nó, chính Ngài. Phán, “Chỉ một mình Đức Chúa Trời” biết Nó.

²⁵⁷ Nhưng Ngài đã bảo cho chúng ta, khi chúng ta “bắt đầu thấy những dấu hiệu này đến gần.” Bây giờ anh chị em hiểu nơi nào đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Để ý, chúng ta “bắt đầu nhìn thấy những dấu hiệu này đang đến gần.” Hiểu không?

Nếu Sa-tan có thể nắm giữ được Nó...

²⁵⁸ Nếu anh em muốn điều gì đó xảy ra...Bây giờ anh em sẽ phải nhớ lời của tôi về điều này. Nếu tôi đang lên kế hoạch về làm điều gì, tôi biết rõ hơn để nói cho bất cứ ai về điều đó. Không phải người ấy sẽ nói nó, nhưng Sa-tan sẽ nghe điều đó. Hiểu không? Nó không thể có được điều đó, trong lòng tôi, hễ chừng nào Đức Chúa Trời khiến cho điều đó khép kín bằng Đức Thánh Linh, để điều đó là giữa tôi và Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nó không biết gì về điều đó cho đến lúc anh em nói nó ra, rồi nó có thể nghe được điều đó. Và tôi đã cố gắng...Tôi nói với dân sự tôi sẽ làm một điều *nào đó-nào đó*, và xem ma quỷ cắt đi mọi bánh xe nó có thể, để đến đó, đấy, để đánh bại tôi với điều đó. Nhưng nếu tôi nhận được sự khải thị từ Đức Chúa Trời, và cứ không nói gì về nó, thì lúc ấy lại khác đi.

²⁵⁹ Hãy nhớ, Sa-tan sẽ cố gắng giả mạo. Nó sẽ cố giả mạo mọi điều mà Hội thánh sẽ làm. Nó cố gắng làm chuyện đó. Chúng ta để ý điều đó, qua antichrist.

²⁶⁰ Nhưng đây là một điều nó không thể giả mạo. Sẽ không có những kẻ bắt chước với điều này, đấy, bởi vì nó không biết Điều đó. Không có cách nào cho nó biết được Điều đó. Đó là giai đoạn Linh vụ thứ Ba. Nó thật sự không biết gì về Điều đó. Hiểu không? Nó không hiểu được Điều đó.

261 Nhưng có một sự bí mật nằm bên dưới Đó! [Anh Branham gõ trên bục một lần—Bt.] Vinh hiển Chúa trên nơi Rất Cao! Tôi có thể không bao giờ nghĩ giống như vậy, trong quãng đời còn lại của mình, khi tôi đã thấy. Bây giờ, tôi không biết điều gì...Tôi biết bước kế tiếp ở đó, nhưng tôi không biết điều gì, cách nào thông giải điều đó. Nó sẽ không lâu đâu. Tôi đã viết xuống dưới đây, khi nó xảy ra, nếu anh em có thể thấy ở đây, “Dừng lại. Không đi xa hơn điều này ngay tại đây.” Tôi không có khuynh hướng là kẻ cuồng tín. Tôi chỉ đang nói Sự thật.

262 Nhưng anh em nhớ chiếc giày nhỏ, mà tôi luôn luôn cố gắng để giải thích cách mà linh hồn nằm kế tiếp với *điều này điều kia* như thế nào, và ý thức bên trong, và tất cả những thứ đó không? Mà, nó chỉ tạo nên một nhóm lớn của những điều giả mạo khởi đầu sau đó. Cách mà họ phải đưa tay lên, và nắm giữ dân sự, và có sự rung động không? Mọi người có sự rung động trong bàn tay họ.

263 Nhưng anh em nhớ, khi Ngài đem tôi lên đó, và bảo, “Đây là giai đoạn Linh vụ thứ Ba, và không ai sẽ biết Nó.” Anh em có nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Các khả tượng không bao giờ sai. Chúng là Sự thật hoàn toàn.

264 Bây giờ để ý. Nhớ khả tượng về chòm sao không? Charlie, tôi...Anh đây rồi.

265 Điều gì đó đang diễn ra, tôi đã nói cho anh em, tuần này, rằng anh em...Nó đã ở chung quanh anh em hết thảy, nhưng tôi tự hỏi anh em có để ý điều đó không.

266 Hãy nhớ chòm sao, về khả tượng của những Thiên sứ, khi tôi rời đây đi đến Arizona không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em còn nhớ không “*Mấy Giờ Rồi, Thưa Các Quý Ông?*” [“A-men.”] Anh em còn nhớ bài đó chứ? Để ý, chỉ có một tiếng sấm lớn duy nhất bùng nổ, và bảy Thiên sứ xuất hiện. Đúng thế không? [“A-men.”] Một tiếng sấm nổ ra, bảy Thiên sứ đã xuất hiện.

Và *tôi nhìn xem* Chiên Con khi Ngài *mở* ấn thứ nhất, và *tôi nghe*, nó như là tiếng của một *tiếng sấm*, và một *trong bốn con sinh vật* đã nói, *Hãy đến xem.*

267 Để ý, một tiếng sấm, Bảy Sứ điệp đã được đóng ấn và không thể được bày tỏ ra cho đến ngày sau rốt, của thời đại này. Hiểu tôi muốn nói gì không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

268 Bây giờ, anh em có để ý phần màu nhiệm của tuần lễ này không? Đó là những gì Nó có. Đó là những gì Nó đã xảy ra. Nó đã không phải là con người, một—một người nam. Đó là những Thiên sứ của Chúa. Để ý.

269 Có những người làm chứng, về ba cảnh tượng, đang ngồi tại đây, mà cách đây một tuần, cách đây hơn một tuần, tôi đã đi lên, trên con đường trở lại những ngọn núi, gần Mê-xi-cô, với hai người anh em đang ngồi tại đây. Đang nhặt những cỏ gai, hay cỏ cát, ra khỏi ống quần của tôi; và một tiếng nổ phát ra, mà hầu như, giống như, rung chuyển những ngọn núi. Vậy thì, đúng thế. Tôi không hề kể cho những người anh em của tôi, nhưng họ để ý một sự khác biệt.

270 Và Ngài phán với tôi, “Bây giờ hãy sẵn sàng. Hãy đi về hướng đông. Đây là sự thông giải của khả tượng đó.” Hiểu không? Bây giờ, để cho anh em biết, Anh Sothmann đã không có được con thú săn mà anh ấy đuổi theo. Chúng tôi đang cố gắng kiếm nó cho anh ấy. Và Ngài phán, “Bây giờ, tối nay, để làm một dấu hiệu cho người, anh ta sẽ không làm điều đó. Người phải tự biệt mình ra thánh vào lúc này vì sự thâm viếng của những Thiên sứ này.” Và tôi cảm thấy vô cùng kích động, anh em còn nhớ.

271 Và tôi ở hướng tây. Các Thiên sứ đang đến hướng đông. Và khi Họ đến gần, tôi được đón đi với Họ, (anh em còn nhớ điều đó không?) đến hướng đông. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

272 Và Anh Fred, ở đây tối nay, là một người làm chứng, và Anh Norman nữa. Khi chúng tôi đi xuống, tôi hầu như thuyết phục người đó ở lại và kiểm thú săn của mình. Đúng thế không, Anh Sothmann? [Anh Fred Sothmann, “A-men.”—Bt.] Vâng, ở đó, anh đứng ngay tại đó. Tôi đã thuyết phục; nhưng, tuy nhiên, Ngài phán, “Anh ta sẽ không làm thế đâu.” Tôi chẳng hề nói điều gì cả; cứ đi tiếp.

273 Điều gì đó, ngồi bên cạnh của lều, cái ngày mà...Anh còn nhớ chứ, Anh Sothmann. Và tôi, ngay khi được bảo cho vài điều

gì đó, tôi đã đưa anh và Anh Norman...Anh Norman đâu rồi? Đẳng sau đó. Tôi bảo họ thề, rằng họ sẽ không nhắc đến những gì đang xảy ra. Đúng thế không? [Các anh em nói, “A-men. Đó là sự thật.”—Bt.] Tôi đã quay lại và bước đi khỏi căn lều đó, giống như *thế* không? Đúng thế không? [“Đúng thế.”]

274 Bởi vì, đây là những gì nó đã xảy ra, chính xác những gì nó đã có, và biết rằng tôi không thể nói ra điều đó cho đến khi nó đã xảy ra, xem thử dân sự sẽ hiểu điều đó không.

275 Và anh em có để ý không? “Một Thiên sứ đó,” tôi đã nói, “trong đó, là một Thiên sứ lạ.” Ngài nhìn tôi nhiều hơn là bất kỳ người nào còn lại trong Họ. Anh em nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Họ giống như ở trong một chòm sao; ba ở bên này, và một ở trên đỉnh. Và một ở ngay sát bên tôi ở đây, tính từ trái sang phải, chắc hẳn là Thiên sứ thứ bảy. Người rực sáng hơn, có ý nghĩa đối với tôi nhiều hơn là những người còn lại của Họ. Anh em còn nhớ không? Tôi nói, “Người đã để ngực Người ưỡn ra, như *thế*, và bay về phía đông” (anh em nhớ) “như *thế*.” Tôi nói, “Nó đón tôi lên; nhắc tôi lên.” Anh em nhớ điều đó không? [“A-men.”]

276 Nó đây này, là một với Ấn thứ Bảy, điều mà tôi đã tự hỏi suốt đời mình. A-men! Những Ấn khác chúng có nghĩa nhiều đối với tôi, dĩ nhiên, nhưng, ồ, anh em không biết Ấn này có nghĩa là gì, cho một lần trong đời! [Anh Branham đã gõ trên bực nhiều lần—Bt.]

277 Tôi đã cầu nguyện, tôi đã kêu khóc với Đức Chúa Trời. Tôi—tôi—tôi...Sau buổi nhóm Phoenix đó...Bất cứ người nào, ở đó với tôi, đều biết. Tôi đã nằm trên những ngọn núi.

278 Một buổi sáng, tôi thức dậy và đi lên Vực Sabino, những rặng núi lớn, cao, lởm chởm kia. Và tôi đã đi lên đó. Và có một lối mòn nhỏ đi bộ, dẫn anh em lên, đi tiếp lên Núi Lemmon, mà đi bộ khoảng ba mươi dặm, có tuyết dày khoảng chừng bốn mét. Vậy, đi lên rặng núi, thật sớm trước bình minh, xuyên qua lối mòn nhỏ bé này, những tảng đá lăn dọc theo. Tôi cảm thấy được dẫn đi vòng qua lối *này*. Và tôi quay lại, và đi lên vào trong vài tảng đá lớn, gồ ghề, ồ, chao ôi, cao hàng trăm bộ.

279 Và tôi quỳ xuống giữa những vàng đá đỏ. Tôi đặt quyển Kinh Thánh này xuống, và đặt quyển sách này xuống...tấm bảng nhỏ này. [Anh Branham chỉ cho thấy quyển Kinh Thánh và tấm bảng của mình—Bt.] Tôi thưa, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, khả tượng này có nghĩa gì? Con—con là—con là...” Tôi thưa, “Lạy Chúa, nó... Nó có nghĩa sự chết của con chăng?”

280 Anh em nhớ, tôi đã kể với anh em, “Tôi nghĩ nó có thể nghĩa là cái chết của tôi, vì điều gì đó nổ tung cho đến nỗi nó thật sự làm tôi văng ra thành các mảnh.” Anh chị em nhớ điều đó. Bao nhiêu anh chị em biết điều đó, đã nghe điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, chắc chắn, đấy, tất cả anh chị em. Và tôi đã nghĩ nó có thể có nghĩa là sự chết của tôi.

281 Và rồi ở trong phòng, tôi nói, “Là...Điều ấy là—là—là gì, lạy Chúa? Điều gì—điều gì nó có nghĩa? Nó có nghĩa là con sắp chết không? Nếu là vậy, được rồi, con sẽ không nói cho gia đình con biết. Cứ để cho con tiếp tục, đấy, nếu như công việc của con đã xong.” Và tôi nói...

282 Vậy thì, nó là gì? Nhưng Ngài đã gọi một người làm chứng trở lại, anh em nhớ tôi đã kể cho anh em, rằng điều đó không phải thế. Nó là sự tiến triển thêm công việc của tôi.Ồ, ồ, ồ! Anh chị em hiểu điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Và ngồi trên Vực Sabino...

283 Cha trên Trời biết điều này. Thật đúng như anh em thấy điều đó ứng nghiệm, những Thiên sứ kia đã giáng xuống ngay và chứng thực mỗi Sứ điệp giống như vậy. Thế thì, anh em biết Nó có đến từ Đức Chúa Trời, hay không. Nó đã được báo trước, cho anh em, bởi một khả tượng. Tôi không thể kể cho anh em cho đến khi các buổi nhóm chấm dứt, bởi vì tôi bị cấm nói ra.

284 Trong Vực Sabino, ngồi trên đó sáng hôm ấy, tôi đưa đôi tay mình lên. Và tôi...Ngọn gió đã thổi bay chiếc mũ cũ màu đen của tôi xuống. Khi...tôi đang đứng tại đó, với đôi tay đưa lên, cầu nguyện. Tôi nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, điều này có nghĩa là gì? Con không thể hiểu được nó, Chúa ôi. Con phải làm gì? Nếu đó là lúc đi về Nhà của con, xin để cho con lên đây, là nơi họ sẽ không bao giờ tìm thấy con. Con không muốn người nào than khóc chung quanh, nếu con qua đời. Con—con muốn thật sự gia

đình nghĩ rằng con chỉ đi bách bộ. Và họ sẽ không tìm thấy con. Xin giấu con ở nơi nào đó. Nếu con sắp đi khỏi, ồ, xin để con đi. Có lẽ Joseph sẽ tìm thấy quyển Kinh Thánh của con đang nằm tại đây, ngày nào đó, và hãy để cho nó dùng Nó. Đấy, nếu con sẽ đi xa, xin để con đi, Chúa ôi.” Và tôi chìa tay mình ra. Và, thỉnh linh, điều gì đó đánh vào tay tôi.

285 Tôi không biết. Tôi không thể nói. Tôi đã đi ngủ không? Tôi không biết. Tôi có đi vào một cơn mê không? Tôi không biết. Nó có phải là một khả tượng không? Tôi không thể nói cho anh em. Điều duy nhất tôi có thể nói là những gì tôi...Cũng là một điều giống như những Thiên sứ đã có!

286 Và nó đập vào bàn tay tôi. Và tôi nhìn, và đó là một thanh gương. Và nó có những tay cầm bằng ngọc, thật đẹp; và có lớp vỏ bọc, bằng vàng. Và lưỡi trông giống cái gì đó như thuốc nhuộm màu vàng, giống như bạc, nó thật sáng. Và nó là lưỡi gương thật bén, ồ, chao ôi! Và tôi nghĩ, “Chẳng phải đó là vật đẹp nhất sao!” Thật vừa khít bàn tay tôi! Tôi nghĩ, “Thật đẹp kinh khủng. Nhưng,” tôi nói, “chà, mình luôn sợ các thứ đó, một thanh gương.” Tôi nghĩ, “Mình sẽ làm gì với gương đó?”

287 Và ngay lúc đó một Tiếng nói rung chuyển xuống qua nơi đó, làm lặn những tảng đá ở đó. Phán, “Đó là Gương của Vua!” Và rồi tôi đi ra khỏi điều đó.

288 “Gương của Vua.” Bấy giờ, nếu Nó nói, “Một thanh gương của một vua...” Nhưng Tiếng ấy nói, “Gương của Vua.” Và chỉ có duy nhất một “Vua,” và đó là Đức Chúa Trời. Và Ngài có một Gương, đó là Lời Ngài, mà bởi đó tôi sống. Mà, vì vậy xin giúp tôi, lạy Chúa; đang đứng bên bàn thánh của Ngài tại đây, với Lời thánh này đang nằm đây! Đó là Lời! A-men! Ồ, thật chúng ta đang sống trong một thời đại tuyệt vời biết bao! Thật là một điều trọng đại! Thấy sự mầu nhiệm và bí mật không? Thứ Ba...

289 Đang đứng đó khi điều này rời khỏi tôi, Điều gì đó đến cùng tôi và nói, “Đừng sợ.” Bấy giờ, tôi không nghe một giọng nói nào. Giống như bên trong của tôi, đã nói. Tôi phải chỉ nói cho anh em sự thật, hoàn toàn chính xác những gì đã xảy ra. Điều gì đó đập vào, và bảo, “Đừng sợ. Đây là Linh vụ thứ Ba ấy.”

290 Linh vụ thứ Ba! Anh chị em có nhớ Nó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài phán, “Người có rất nhiều những kẻ giả mạo về điều này, điều mà người cố gắng giải thích. Nhưng,” phán, “thậm chí đừng cố gắng, điều này.” Anh em có nhớ điều đó không? Bao nhiêu anh em nhớ khả tượng đó? [“A-men.”]Ồ, nó ở trên khắp nơi. Nó được ghi âm, và ở mọi nơi. Điều đó xảy ra cách đây khoảng sáu năm, cách đây bảy năm. Đã có bảy năm trước đây. Phán, “Đừng cố gắng giải thích điều đó.” Phán, “Đây là Linh vụ thứ Ba, nhưng Ta sẽ gặp người tại đó.” Đùng thế không? [“A-men.”] Ngài phán, “Đừng cố gắng...”

291 Tôi đang đứng với một—một chiếc giày của bé sơ sinh, khi Ngài phán bảo tôi. Ngài phán, “Bây giờ hãy Giật dây của người lần thứ Nhất. Và khi người làm thế, cá sẽ đuổi theo mỗi nhử.” Ngài phán, “Rồi xem lần Giật dây thứ Hai của người,” phán, “bởi vì Nó sẽ chỉ là cá nhỏ.” Ngài phán, “Rồi lần Giật dây thứ Ba sẽ có được nó.”

292 Và tất cả những mục sư truyền đạo hợp lại chung quanh tôi, bảo, “Anh Branham, chúng tôi biết anh có thể làm điều đó! Halêlugia! Anh Branham!” Đó là nơi tôi luôn bị vây chặt, với một nhóm những thầy giảng. Hiểu không? Tôi yêu thương dân sự. Họ muốn anh em giải thích mọi điều, *điều này, điều kia*.

293 Và tôi nói, “Ồ, ừ, ừ, ừ,” tôi nói, “tôi không biết.” Tôi nói, “Tôi hiểu việc câu cá. Vậy thì,” tôi nói, “vậy thì, điều trước tiên anh em làm... Đây là cách nó được thực hiện. Anh em thấy tất cả con cá chung quanh; anh em phải giật mỗi nhử.”Ồ, đó là chính xác những chiến thuật câu cá. Vì vậy tôi nói, “Hãy giật mỗi nhử. Bây giờ, anh em thấy, khi tôi giật mỗi nhử, lần đầu tiên, bây giờ cá đuổi theo nó.” Nhưng chúng chỉ là những con cá nhỏ. Và điều đó thật giống như họ đang đánh bắt.

294 Vậy nên tôi—tôi nói, “Thế thì anh em sẽ—anh em sẽ đặt...” Và tôi giật nó ra khỏi, trên bờ. Và tôi bắt được một con cá, nhưng nó trông giống như miếng da trên mỗi nhử, nó thật sự... nó quá nhỏ.

295 Và rồi tôi đang đứng ở đó, và Điều gì nói, “Ta đã bảo người đừng làm thế!”

296 Tôi bắt đầu kêu khóc. Tất cả những dây câu rối lên chung quanh tôi, như thế *này*. Và tôi đã...đang đứng đó, khóc, đầu cúi xuống như *thế*. Tôi nói, “Chúa ôi! Ô, con...Xin tha thứ cho con! Con—con là kẻ ngu dại. Chúa ôi, đừng...Xin tha thứ con.” Và tôi—tôi có sợi dây này.

297 Và sợi dây kia, những gì tôi có trong tay, là một chiếc giày của bé sơ sinh, dài khoảng cỡ *đó*. Và tôi có sợi dây đó, lớn gần như ngón tay tôi, chùng như, một nửa in-sơ. Và lỗ xỏ dây trong chiếc giày này gần như cỡ của một...nhỏ hơn một—một phần mười sáu, có lẽ là, của một in-sơ, trong lỗ xỏ dây. Và tôi đang cố gắng cột chiếc giày nhỏ bé này, với sợi dây thừng to lớn này. Hừ!

298 Một Tiếng đến, nói, “Người không thể dạy cho những con trẻ Ngũ Tuần những điều siêu nhiên.” Phán, “Vậy thì, cứ để mặc họ!”

299 Và ngay lúc đó Ngài nhắc tôi lên. Ngài đưa tôi lên, và đặt tôi ngồi lên cao, tới nơi một buổi nhóm đang diễn ra. Trông giống như một cái trại hay giáo đường, thuộc loại nào đó. Và tôi nhìn, và có một chiếc hộp nhỏ, giống như, đặt ở bên trên trong một phía. Và tôi thấy Ánh Sáng đó đang nói chuyện với người nào đó, ở trên tôi, Ánh Sáng đó mà anh em thấy ở đó trên bức hình. Nó cuốn ra xa khỏi tôi, giống như *thế*, và đi đến trên trại ấy. Và phán bảo, “Ta sẽ gặp người tại đó.” Và phán, “Đây sẽ là lần Giật thứ Ba, và người sẽ không nói Nó cho bất cứ ai cả.”

Và trong Vực Sabino, Ngài phán, “Đây là lần Giật thứ Ba.”

300 Và có ba điều vĩ đại đi cùng với Nó. Và một điều được mở ra ngày hôm nay...hay ngày hôm qua; một điều khác được mở ra hôm nay; và có một điều mà tôi không thể thông giải, bởi vì đó là trong một ngôn ngữ không biết được. Nhưng tôi đang đứng ngay tại đó và nhìn thẳng vào Nó. Và đây là giai đoạn Linh vụ thứ Ba đang đến. [Anh Branham gõ trên bục giảng ba lần—Bt.] Và Thánh Linh của Chúa...Ồ, chao ôi!

Đó là lý do cả Thiên đàng đã im lặng.

301 Bây giờ, tốt hơn là bây giờ tôi—tôi nên dừng ngay tại đây, đây. Tôi thật sự—thật sự cảm thấy được kiểm soát, không được nói gì thêm về Nó nữa. Hiểu không?

³⁰² Vì vậy, cứ nhớ rằng, Ấn thứ Bảy, lý do Nó không được mở. [Anh Branham gõ lên bục sáu lần—Bt.] Đấy, lý do Nó đã không khai thị Nó, không ai nên biết về Nó.

³⁰³ Và tôi muốn anh em biết, trước khi ngay cả tôi biết bất kỳ Lời nào về điều Đó, khái tượng đó đã đến cách đây nhiều năm. Anh chị em nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và Nó đây này, điều này đúng như điều khác, đi qua thẳng vào trong Lời một cách chính xác nơi Lời đã có. [Anh Branham gõ trên bục hai lần—Bt.] Và Đức Chúa Trời biết lòng tôi, tôi chưa một lần nào nghĩ về một việc như Thế, và Nó đã ở đây này. Nó trẻ hơn là chúng ta nghĩ. Ừ-m. Ồ, chao ôi!

³⁰⁴ Điều đó cho thấy Nó là từ Đức Chúa Trời, vì, xem đấy, Nó thích hợp hoàn toàn trong những lời hứa của Đức Chúa Trời, từ kết cục của—của Sứ điệp. Anh em để ý. Để ý bây giờ, dành cho Sứ điệp thời kỳ sau rốt, Ấn này. Rốt lại, Ngài—Ngài đã khai thị tất cả sáu Ấn, nhưng Ngài không nói gì về Ấn thứ Bảy. Và Ấn thời kỳ sau rốt, khi Nó bắt đầu, sẽ tuyệt đối là một bí mật hoàn toàn, theo Kinh Thánh, trước khi biết điều Đó. Và hãy nhớ, Khải huyền 10:1-7, 1 đến 7, chương 10:1 đến 7, “Lúc cuối cùng của Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy, mọi sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được biết.” Chúng ta đang ở trong thời kỳ sau rốt, sự khai mở của Ấn thứ Bảy.

³⁰⁵ Vậy thì, làm thế nào tôi biết? Ngày nọ, Chúa nhật vừa rồi, đến hôm nay là cách một tuần, khi tôi đang giảng về “Hãy khiêm nhường! Hãy khiêm nhường! Hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời giải quyết trong những điều bé nhỏ.” Tôi đã không nhận ra nó thật sự đang nói về điều gì. Và bây giờ tôi nhìn thấy điều đó. Nó ở trong cách khiêm nhường như vậy! Anh em chắc hẳn nghĩ rằng điều gì đó giống như thế sẽ được khai thị đối với Va-ti-can hay... Nhưng Nó đến thật giống như Giảng Báp-tít. Nó đến giống như sự sinh ra của Chúa chúng ta, trong chuồng bò. Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Vậy xin giúp tôi, thì giờ đã gần rồi! A-men! Chúng ta có mặt tại đây. Ồ, chao ôi!

³⁰⁶ Bây giờ anh em thấy điều đó, khái tượng của Lễ thật của Đức Chúa Trời, bảy Thiên sứ mang tôi đến từ hướng tây không? Họ đang đến từ hướng tây, trở lại hướng đông, mang đến đây cho

Sứ điệp này tối nay. [Anh Branham gõ trên bục hai lần—Bt.] Ô, chao ôi!

307 Bây giờ, Tiếng của sấm lớn đó, và sứ mạng mà được mang đến đây, đã được khải thị, rằng Nó...và được chứng minh rằng Nó thuộc về Đức Chúa Trời. Cứ suy nghĩ bây giờ. Tôi đã không biết những Ấn này, và chúng đã được khải thị tuần này. Có người nào nghĩ về điều đó, về bảy Thiên sứ đó là Đây, là Sứ điệp mà đang tiến đến, các Thiên sứ họ đã mang tôi trở lại đây vì điều Đó? Hiểu không?

308 Hãy nhớ, Sứ giả thứ Bảy là...Bảy Sứ giả là...Người đáng để ý với tôi, là Thiên sứ thứ bảy, Nó dường như quan trọng nhiều đối với tôi hơn bất kỳ ai. Bây giờ, đây, họ đang đứng giống như thế này. Bây giờ, chúng tôi chỉ muốn anh em để ý. Và tôi đang đứng ở đây, và tôi đang quan sát những nhóm kia...

309 Đây, một, nhóm đầu tiên, của những con chim nhỏ, lông bị bẹp hết xuống. Anh em còn nhớ không? Và tất cả chúng bay về hướng đông. Và nhóm thứ hai, là những con chim lớn hơn, rực sáng hơn, trông giống như những chim bồ câu, các cánh nhọn. Chúng bay về hướng đông. Linh vụ thứ Nhất, Linh vụ thứ Hai, rồi kế tiếp là những Thiên sứ. Và khi...

310 Tôi đang đứng ngay tại đó, và vụ nổ này đã xảy ra. Và tôi đang nhìn theo lối này, hướng về phía tây, và Họ đến và chỉ đón tôi lên, trong nơi Đó. Tôi hoàn toàn không biết gì nữa. Và một trong số Họ, đến, là Thiên sứ mà trông rất lạ với tôi, là Đấng ở bên trái của tôi...Ở bên trái, nơi tôi đi vào ở chòm sao. Nhưng đếm từ bên trái sang bên phải, đó sẽ là Thiên sứ thứ bảy, đây, đi ngang qua. Bây giờ, hãy nhớ, bảy Sứ giả.

311 Anh chị em có nhớ kim tự tháp bằng Đá trắng, trong giấc mơ của Junior Jackson mà tôi đã thông giải cho anh chị em không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Để ý, đêm mà tôi rời khỏi, và tôi...Có sáu giấc mơ xảy đến, và mỗi một giấc mơ trực tiếp đến cùng một sự việc. Sau đó khải tượng bắt đầu, và đưa tôi về miền tây. Và, Junior, anh ấy đang theo dõi trong lúc...Để ý. Trông hoàn hảo làm sao!

312 Bây giờ, tôi—tôi đang hy vọng và tin rằng anh em dân sự nhận ra rằng tôi đang cố gắng đặt ân điển này trên Chúa Jêsus Christ, Đấng là Tác Giả của mọi Điều đó. Và lý do duy nhất anh em chưa bao giờ nghe tôi nói chuyện như thế này trước đây, trong đời mình, nhưng thì giờ này đang đến gần. Hiểu không? Hiểu không? Để ý.

313 Bây giờ để làm cho nó chắc chắn, với anh em, để nó có thể được xác lập. Tôi sắp sửa rời khỏi anh em lần nữa. Tôi không biết mình sẽ đi đâu. Tôi phải giảng Phúc âm ở những nơi khác. Nhưng bây giờ, để...

314 Anh em có thể nói, “Tôi đã nghe tất cả loại cuồng tín đó.” Tôi không biết điều gì; tôi không thể xét đoán bất cứ người nào khác.

315 Tôi chỉ phải trả lời với Đức Chúa Trời cho những gì tôi...cho—cho chính mình. Nhưng đã có một lần nào tôi đã từng bảo cho anh chị em điều gì trong Danh của Chúa, mà không đúng, trong suốt những năm này không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Không ai khác có thể nói vậy, bởi vì tôi luôn luôn bảo điều đó đúng như cách Ngài đã phán nó.

316 Bây giờ xin để tôi thật sự tỏ cho anh em thấy rằng điều này là hoàn toàn có thật, và xác nhận nó.

317 Bây giờ hãy nhớ, “Nếu có một người thiêng liêng hay một tiên tri nào, Ta là Chúa sẽ phán với người trong những khải tượng, và tỏ cho người biết bởi những giấc mơ.” Thông giải những giấc mơ, là điều đó. Giô-sép, ông có thể thông giải những giấc mơ, và nói và—và thấy những khải tượng. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

318 Bây giờ để ý điều này. Rằng, bây giờ, khi điều này xảy ra, Junior đang đứng trong một cánh đồng mà có một—có một kim tự tháp lớn với nó, giống như thế. Và có điều gì đó được viết trên những tảng đá, và tôi đang khải thị điều Đó cho dân sự. Đúng thế không, Junior? [Anh Junior Jackson nói, “Điều đó đúng.”—Bt.] Khoảng chừng một năm trước khi nó xảy ra.

319 Và để ý điều kế tiếp lúc bấy giờ. Tôi lấy một thanh gì đó và cắt Nó ra, và bên trong là Đá trắng mà không có gì viết trên Nó. Và, vào lúc ấy, tôi khởi hành về hướng tây. Và tôi bảo tất cả họ,

tôi nói, “Đừng đi ra hướng tây. Ở lại đây và quan sát điều này cho đến khi tôi trở lại.” Đi về hướng tây, vì tiếng nổ lớn; trở lại với hướng đông, với Thánh Linh thông giải Lời không được viết ra này. Vậy thì, nếu đó không phải hoàn toàn là Đức Chúa Trời Toàn Năng, tôi muốn anh em biết là điều gì.

³²⁰ Tôi đang cố gắng nói điều này để làm gì, thưa các bạn? Là để tỏ cho anh em biết chúng ta đang ở thời kỳ sau cùng. Bây giờ, nếu những người khác hoàn toàn đúng với Lời, điều này cũng hoàn toàn đúng với Lời! Chúng ta hiện có mặt tại đây. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng, thưa các bạn.

³²¹ Chẳng bao lâu “thời gian sẽ hết.” Hàng triệu người sẽ mất sự sống của họ. Hàng triệu người sẽ, mà bây giờ tin rằng họ được cứu, sẽ bị kể là rơm rác trong thời đại nguyên tử. Chúng ta đang sống trong giờ cuối cùng. Bởi ân điển của Đức Chúa Trời Toàn Năng, bởi sự vùa giúp của Ngài cho dân sự Ngài, mà họ có thể trông đợi sự hiện đến chẳng bao lâu nữa của Đấng Christ! “Bao lâu nữa, Anh Branham?” Có lẽ hai mươi năm; có lẽ trong năm mươi năm; có lẽ trong một trăm năm. Tôi không biết. Và có lẽ vào buổi sáng; có lẽ cho đến tối nay. Tôi không biết. Và người nào nói mình biết, họ sai trật. Hiểu không? Họ không biết. Chỉ có, Đức Chúa Trời, biết.

³²² Bây giờ để ý. Vậy xin giúp tôi, bởi Đức Chúa Trời, tôi nói ra Lẽ thật, rằng những điều này được nhận thấu rõ một cách thiêng liêng đối với tôi, được phân biệt bởi Thánh Linh. Và, bởi mỗi một người trong Họ, đã xác minh chỗ của Nó trong Kinh Thánh.

³²³ Bây giờ, bí mật vĩ đại này mà nằm dưới Ấn này là gì, tôi không biết. Tôi không biết điều đó. Tôi không thể hình dung ra. Tôi không thể nói cho biết Nó được, chỉ những gì Nó—chỉ những gì Nó đã nói, nhưng tôi biết rằng Nó là Bảy tiếng Sấm phát ra chính mình thật gần với nhau, cứ đập lên tiếng lớn bảy lần khác nhau. Và Nó lộ ra thành điều gì khác mà tôi đã thấy. Rồi, khi tôi đã nhìn thấy điều Đó, tôi chờ đợi sự thông giải. Nó đã bay ngang qua đó, và tôi không thể hình dung ra Nó. Điều đó hoàn toàn chính xác. Hiểu không? Thì giờ chưa hoàn toàn dành cho Nó.

³²⁴ Nhưng, Nó đang di chuyển vào trong chu kỳ đó, đấy. Nó đang đến gần. Vậy, điều mà anh em cần làm là nhớ rằng tôi giảng cho

anh em trong Danh Chúa. Hãy sửa soạn, vì anh em không biết thì giờ nào điều gì đó có thể xảy ra.

325 Bây giờ, khi điều đó thu vào băng, mà Nó hiện có, điều đó có lẽ sẽ được gửi đến cho hàng chục ngàn bạn hữu của tôi ở xa. Bởi vì, họ sẽ nói, rằng, “Anh Branham đang cố gắng tự cho mình, và làm cho chính mình, là một—một đấng tở hay một vị tiên tri, hoặc điều gì đó, trước Đức Chúa Trời.” Xin để tôi nói với anh em, hỏi các anh em đồng lao của tôi, đó là một sai lầm.

326 Tôi chỉ đang nói với anh em những gì tôi đã nhìn thấy và những gì đã được báo cho tôi. Và bây giờ anh—anh em làm bất cứ điều gì anh em muốn. Tôi không biết ai sẽ...điều gì sẽ xảy ra. Tôi không biết. Tôi chỉ biết rằng Bảy tiếng Sấm đó nắm giữ bí mật ấy. Các tầng Trời đã im lặng. Mọi người hiểu chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó có lẽ là lúc, nó có lẽ là thì giờ lúc này, rằng con người vĩ đại này mà chúng ta đang mong đợi dấy lên trong quang cảnh có thể dấy lên lúc này.

327 Có lẽ linh vụ này, mà tôi đã cố gắng đem dân sự trở lại với Lời, đã đặt một nền tảng; và nếu thế, tôi sẽ rời khỏi anh em, vì sự ích lợi. Sẽ không còn có hai trong chúng ta ở đây cùng một lúc. Hiểu không? Nếu là vậy, người ấy sẽ dấy lên; tôi sẽ hạ xuống. Tôi không biết.

328 Nhưng tôi đã được đặc ân, bởi Chúa, nhìn và thấy Nó là gì, đấy, thấy sự mở ra với điều đó nhiều đến chừng đó. Vậy thì, đó là Sự thật.

329 Và tôi tin chắc rằng anh em đã để ý những việc mà đã xảy ra tuần này. Tôi tin chắc anh em để ý rằng chú bé nhà Collin đang nằm đó, hấp hối, đêm nọ; cô bé, bị bệnh bạch cầu kia.

330 Vương Quốc Đức Chúa Trời đang đến. Và Nó đang trở nên từ phần âm sang phần dương nhiều hơn, như nó đã có. Vậy thì, điều đó không phải là để đe dọa dân sự. Từ sự xưng công bình, đến sự nên thánh, đến phép báp-têm bằng Thánh Linh, và rồi ở đây, ở đây. Hiểu không? Chúng ta chỉ đang kéo đến gần hơn với Đức Chúa Trời, luôn mọi lúc.

331 Anh em không thể nhìn thấy sao, quý vị mục sư truyền đạo Giám Lý, làm thế nào mà sứ điệp về sự nên thánh của anh em ở trên những gì Luther đã rao giảng?

332 Anh em Ngũ Tuần, anh em há không thể nhìn thấy sứ điệp về phép báp-têm của anh em là vượt xa ngoài giới hạn những gì mà những người Giám Lý rao giảng? Anh em biết tôi có ý nói gì không?

333 Ồ, chúng ta đã có nhiều điều tiến triển! Và đúng vậy. Và nếu có người nào xem thường sai trật, và những người nói điều gì đó thực ra là đối trá và không phải Lễ thật, tôi ghét điều đó.

334 Nhưng tôi—tôi thật yêu mến Lễ thật vững chắc, cho dầu Nó có gián đoạn theo cách *này* hay cách *kia*. Nếu Nó là Lễ thật, Đức Chúa Trời cuối cùng sẽ tỏ cho thấy Nó như Lễ thật. Và nếu Ngài không làm điều đó, chẳng bao lâu một trong những ngày này, thì khả thị của tôi đã không đúng. Bây giờ anh em thấy tôi thật sự đặt chính mình tại đâu.

335 “Khi nào thì điều ấy sẽ xảy ra, Anh Branham?” Tôi không thể nói với anh em. Tôi không biết.

336 Nhưng, một trong những ngày này, nếu chúng ta không bao giờ gặp lại nhau trên trái đất này, chúng ta sẽ gặp nhau bên kia tại—tại ngôi phán xét của Đấng Christ. Và anh em sẽ tìm thấy, rằng, trong chỗ đó, sự khả thị đến từ Đức Chúa Trời, giống như tất cả những người còn lại của họ đã có, rằng Họ... Một trong sự mầu nhiệm của Ấn đó, lý do Nó đã không được khả thị, Nó là Bảy tiếng Sấm phát ra những tiếng của Chúng. Và Nó đấy, một cách hoàn hảo. Bởi vì, không ai biết điều gì về Nó. Nó thậm chí đã không được chép ra. Vậy, chúng ta đang ở vào thời kỳ sau cùng. Chúng ta hiện có mặt ở đây. Tôi cảm tạ Đức Chúa Trời vì Lời Ngài.

337 Tôi cảm tạ Ngài vì Chúa Jêsus Christ. Vì, nếu Ngài không được sai đến làm sự—sự cầu thay cho tội lỗi chúng ta, thì hết thảy chúng ta sẽ đắm chìm trong vũng bùn lớn của tội lỗi, không có hy vọng. Nhưng, bởi ân điển của Ngài, Huyết của Ngài—của Ngài tẩy sạch mọi tội lỗi. Thật giống như giọt mực trong xô thuốc tẩy Clorox, anh em sẽ không bao giờ tìm thấy mực lại được nữa. Khi

những tội lỗi của chúng ta được xưng ra, nó được đặt trong Huyết của Chúa Jêsus Christ; chúng sẽ không bao giờ được biết nữa. Đức Chúa Trời quên chúng; thậm chí như chúng không hề có. Và hễ chừng nào Cửa Lễ ấy đang nằm tại đó trong sự đền tội cho chúng ta, thì đó là tất cả. Chính là thế, đấy. Chúng ta—chúng ta không còn là những tội nhân nữa. Chúng ta là những Cơ-đốc nhân, bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Hãy nhớ, trong chính mình chúng ta có lẽ chúng ta cũng thật xấu xa như đã từng có. Nhưng, xem đó, ân điển của Đức Chúa Trời đã xuất hiện với chúng ta, và đó là điều tạo nên những gì chúng ta có ngày hôm nay, thừa các anh chị em Cơ-đốc.

338 Đây quả là một tuần lễ rất phi thường dành cho tôi. Tôi mệt mỗi. Tâm trí tôi mệt mỗi. Bởi vì tôi—tôi đã...với hết sức mà tôi có thể làm. Và điều gì đó lạ lùng đang diễn ra, mỗi ngày. Tôi thật kinh ngạc; bước đi trong gian phòng, và ở đấy trong một vài phút, và thấy Điều gì đó hoàn toàn khiến cho tôi quay lại.

339 Và, ở đây, tôi sẽ đi vào đó và lựa ra những ghi chú. Tôi lựa ra những quyển sách của Tiến sĩ Smith, Uriah Smith, và, ồ, tất cả những—những tác giả và mọi thứ, và đọc, đọc trong những quyển sách của họ. Tôi nói, “Bây giờ đây là Ấn thứ Sáu. Đây là Ấn thứ Tư. Vậy thì người này nói gì? Ông ấy nói, ‘Ồ, Nó là điều này, điều đó, hay điều kia.’” Tôi nhìn qua đây và lấy sách người khác. Ông ấy nói Nó là *thế này thế kia*. Và trông giống như tôi cứ...Nó thật sự không có tác dụng đúng. Hiểu không?

340 Rồi tôi nghĩ, “Ồ, Nó là gì, Chúa ôi?” Và tôi bước lên bước xuống sàn nhà một lát. Tôi quỳ xuống và cầu nguyện. Đi trở lại và cầm lên quyển Kinh Thánh; ngồi xuống, đọc. Bước tới bước lui.

341 Rồi, bất thành linh, khi tôi giữ im lặng, tại đây Nó thật sự mở ra giống như thế. Rồi tôi chụp lấy cây bút thật nhanh, và đi tới viết Nó xuống giống như thế, bất cứ điều gì tôi đang thấy và làm. Nhìn chăm chú Nó, như thế, cho đến lúc tôi đã viết Nó xong.

342 Rồi tôi lấy, phần còn lại cả ngày, và đi xuống truy tìm ra điều Đây, và xem thử Nó có gắn chặt mọi cách qua những lời Kinh Thánh không. Rồi, “Chứng minh mọi sự.” Hiểu không? Tôi hiểu điều Đây tại đây.

343 Và tôi nghĩ, “Bây giờ, có nhiều người đã có những khả năng. Có nhiều điều ở trong những sự khả thi.” Nếu nó trái nghịch với Lời, hãy để mặc nó; đúng thế, hãy để mặc nó.

344 Bây giờ, vậy thì, rồi tôi làm điều này dễ dàng giống thế này, làm nó như thế này. Tôi ghi xuống những điều nhỏ ở đây. Tôi nghĩ, “Ồ, bây giờ, hội chúng sẽ vui nghe điều này, vì nó khít khao ở đây và khít khao ở đây. Bây giờ, chúng ta hãy xem, điều này nói gì ở đây? Vâng. Và, đúng thế, nó đây này, ngay ở đây.” Hiểu không?

345 Và mang Nó trở lại qua Kinh Thánh, và gắn chặt sự việc, xuyên suốt tuần lễ. Là Nó đấy, trên những băng ghi âm. Anh em hoan nghênh chúng. Và tôi đã thực hiện nó với tất cả sự hiểu biết của mình, dưới tình thông công Cơ-đốc, ân điển của Đức Chúa Trời, cho tất cả con người, bởi Đức Chúa Jêsus Christ. Tôi đã làm hết sức theo như điều tôi biết.

346 Anh chị em là một trong những lớp học tốt đẹp nhất. Không có ai có thể ngồi tốt đẹp hơn. Hết thấy anh chị em đã đến đây vào đúng một giờ trong ngày, cho đến năm giờ, đến bất kỳ lúc nào họ mở cửa nhà thờ và mang...để dân sự đi vào. Anh chị em đứng trong giá lạnh; anh chị em ngồi trong tuyết; anh chị em đã làm mọi sự; đứng chung quanh những bức tường, cho đến nỗi chân bị đau. Tôi đã nhìn thấy những người nam đứng, sẽ ngồi; để những người nữ ngồi. Và những người khác đứng như thế, ngồi chung quanh. Tôi nghĩ, “Chúa ôi, toàn bộ...”

347 Đây là một tuần lễ màu nhiệm. Toàn bộ sự việc đã xảy ra hầu như lạ lùng, cách mà, khi dân sự đến, thấy họ đứng chung quanh bên ngoài, ở những cửa sổ, cửa lớn, chung quanh phía sau, mọi nơi, đang lắng nghe. Và như một diễn giả, còn lâu tôi mới là một diễn giả. Tôi—tôi phải có sự thông minh đó nhiều, để biết rằng tôi không phải, rằng tôi không phải là một diễn giả. Nhưng tại sao dân sự ngồi và lắng nghe như thế? Tại sao họ làm điều đó? Họ không đến nghe một người như tôi. Nhưng họ đang đến vì Điều gì đó trong nó, lôi kéo họ đến với Nó. Hiểu không? Có Điều gì đó trong nó, điều đó đang lôi kéo họ.

348 Như vợ tôi đứng trên bục ở đây và hát, khi tôi bắt đầu:

Họ đến từ phương Đông và phương Tây,
 Họ đến từ xứ xa,
 Dự tiệc với Vua, ăn tối như những vị khách của
 Ngài;
 Những người hành hương này thật phước
 hạnh biết bao!
 Kìa ngắm xem gương mặt tỏa hào quang của
 Ngài
 Sáng ngời với Ánh sáng Thiêng liêng;
 Phước cho những người dự phần ân điển của
 Ngài,
 Như những châu ngọc trên vương miện Ngài
 chiếu sáng.

349 Cầu xin anh chị em luôn luôn ghi nhớ điều ấy trong trí, “Là viên ngọc quý trên Vương miện của Chúa Jêsus Christ.” Phao-lô đã nói với Hội thánh, “Anh chị em là—anh chị em là những viên ngọc, những viên ngọc quý của Vương miện Ngài.” Chúng ta muốn là những viên ngọc quý của Vương miện của Chúa Jêsus Christ.

350 Chúng ta không muốn, không bao giờ đặt một người trong điều đó. Anh chị em quên bất cứ điều gì về tôi. Tôi là anh em của anh chị em, một tội nhân được cứu bởi ân điển, không xứng đáng sống. Điều đó hoàn toàn là sự thật. Tôi không phải đang nói điều đó để tỏ ra khiêm nhường; đó là những sự thật. Không có điều gì trong tôi, dường như không có một chút, gì cả.

351 Nhưng ân điển của Đức Chúa Trời đã để cho cặp mắt tội nghiệp, bị mờ của tôi nhìn qua bên kia bức màn thời gian và thấy những điều đó ở bên kia, và tôi trở về.

352 Khi tôi còn là cậu bé, tôi yêu thương nhiều người. Tôi luôn luôn muốn người nào đó yêu thương tôi và trò chuyện với tôi. Không ai muốn làm điều đó, bởi vì lai lịch của gia đình. Không ai muốn trò chuyện với tôi.

353 Nhưng khi tôi đầu phục Chúa, thì...Người dân của chúng tôi, về lý lịch, là những người Ai-len, tôi nghĩ, “Có lẽ...Hết thấy họ là người Công giáo, và có lẽ sẽ là Nó.” Tôi đã đi ở đó, và Ngài là con

đường nào đó. Và tôi đi xuống nhà thờ Báp-tít Đầu Tiên, và Ngài là con đường khác.

Tôi nói, “Lạy Chúa, phải có con đường nào đó là đúng.”

Và Điều gì đó nói, “Đó là Lời.”

Tôi đã nắm giữ Lời đó. Hãy nhìn mọi khả tượng, ở mọi nơi.

³⁵⁴ Ngày tôi đặt viên đá góc nơi xa kia, và đặt điều đó ở trong đó, tôi đã viết trên đó những gì Ngài đã tỏ cho tôi sáng hôm ấy trong khả tượng. “Bất luận gặp thời, hay không gặp thời; hãy đem lòng rất nhịn nhục và Dạy dỗ chẳng thôi. Vì sẽ có một thời kia người ta không chịu nghe Đạo lành; nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục, mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình; và bịt tai không nghe Lẽ thật, mà xây hướng về chuyện huyền.” Và tôi đã nhìn thấy hai cây đó, mà tôi đứng bên, làm chính điều giống như vậy. Đúng thế. Và chúng ta đó. Và điều đó là thật. Và, bây giờ, anh em sẽ không...

³⁵⁵ Hãy nhớ. Xin cho tôi khuyên dỗ anh em lần nữa. Đừng nói, “Cảm ơn anh,” với bất kỳ ai, chút nào. Đừng nói, hãy suy nghĩ điều đó, nhà truyền đạo nào đó hay điều gì đó, con người hay chết nào đó; có điều gì tốt về người ấy. Bởi vì, không có. Tôi không quan tâm anh ta là ai. Không có gì tốt với bất cứ người nào. Đúng thế.

³⁵⁶ Nếu có một loạt kèn đang nằm tại đây, và mỗi thứ phải thổi ra âm nhạc nào đó, chính là người đó...Những chiếc kèn chúng thì hoàn toàn câm. Chính là người mà có thể thổi nên tiếng kèn, biết những gì mình sắp làm, để cầm cây kèn lên. Cây kèn không có gì liên quan với nó cả. Âm thanh đến từ trí thông minh đằng sau nó. Đúng thế. Vì vậy, tất cả những cây kèn đều giống nhau.

³⁵⁷ Tất cả con người đều giống nhau. Tất cả những Cơ-đốc nhân đều giống nhau. Không có vĩ nhân nào giữa vòng chúng ta. Chúng ta không phải là những vĩ nhân, không phải là những người phụ nữ vĩ đại. Chúng ta hết thảy là những anh em và chị em, tất cả đều giống nhau, trong cùng một mái nhà. Chúng ta chẳng “vĩ đại.” Người này đừng làm cho mình lớn hơn người khác, đừng làm thế, chút nào. Không, thừa quý vị. Nhưng chúng ta tất cả chỉ là những con người.

358 Đừng cố gắng thông giải các sự việc. Đừng cố gắng làm điều gì hơn là chỉ một đời sống gần gũi, dâng lời ngợi khen và tôn vinh cho Chúa Jêsus Christ. Mọi người hiểu điều đó bây giờ chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Hãy yêu mến Ngài với tất cả lòng mình. Anh chị em làm điều ấy không? [“A-men.”]

Tôi yêu Ngài, (Và tôi sẽ!), tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập hình.

359 Ngợi khen Đức Chúa Trời! Mọi người hiểu thông suốt chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Mọi người có tin không? [“A-men.”] Hãy nhớ khi tôi đã bắt đầu giảng lần đầu tiên, “Ai tin lời đã rao truyền của chúng ta? Cánh tay của Chúa đã tỏ ra cho ai?” Ngài đã bày tỏ cho anh chị em, ơn thương xót của Ngài, sự nhờn từ của Ngài không? [“A-men.”] A-men. Cứ nhớ, hãy yêu mến Ngài với tất cả tấm lòng anh chị em.

360 Tôi sắp trở về nhà bây giờ. Tôi sẽ quay trở lại đây lần nữa, ý Chúa, khoảng ngày một tháng Sáu.

361 Có lẽ, nếu Chúa đặt để điều đó trên lòng tôi, có lẽ lúc nào đó đầu mùa hè này, giống như tháng Sáu hay nơi nào đó, có lẽ đầu mùa thu, nếu Chúa đến chậm, tôi muốn quay trở lại và lập bảy đêm khác, cho Bảy tiếng Kèn cuối cùng. Anh chị em thích điều ấy không? Anh chị em thích nó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi, để Đức Chúa Trời giúp tôi chứ? [“A-men.”] Được rồi.

362 Cho đến lúc tôi gặp lại anh chị em, nhớ bài hát quen thuộc hay này:

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập hình.

363 Bây giờ tôi muốn các bạn cúi đầu. Tôi muốn cầu nguyện cho anh chị em. Trước khi vị mục sư bãi nhóm, tôi muốn cầu nguyện cho anh chị em.

³⁶⁴ Lạy Cha trên Trời của chúng con, xin cho dân sự, Chúa ôi, hiểu được. Mà, con tin chắc có một vài người không hiểu. Nhưng, Cha ôi, xin cho họ—họ biết mục tiêu. Và xin cho họ hiểu được, Cha ôi, rằng—rằng đó là ân điển của Cha ban cho họ để những điều này được bày tỏ. Và con muốn cảm ơn Ngài, lạy Chúa, vì sự hiểu biết những điều này mà Ngài đã khải thị cho chúng con.

³⁶⁵ Và con cầu nguyện cho mọi người có mặt tại đây, mọi người mà đã tham dự các buổi nhóm. Nếu có người nào đó không tin, xin cho, Chúa ôi, họ trở nên những người tin.

³⁶⁶ Con cầu nguyện cho tất cả những ai mà sẽ nghe những Sứ điệp trên băng ghi âm. Và nếu Nó rơi xuống, mà Nó sẽ rơi, không nghi ngờ gì, vào trong những ngôi nhà và những nơi của nhiều người không tin sẽ khác đi; nhưng, Cha ôi, con cầu nguyện cho mỗi người, để trước khi họ nói lời báng bổ nào, để trước hết họ có thể ngồi xuống và tra xem Kinh Thánh bởi những gì đã được nói, và rồi thưa với Ngài rằng họ thực sự chân thành và muốn biết đây là Lễ thật, hay không. Và con cầu nguyện cho họ, Cha ôi.

³⁶⁷ Và con cầu nguyện cho những người này mà đã đứng dọc theo những bức tường này, những người đứng bên ngoài, những người ngồi trong những xe hơi, cho những trẻ em, và cho hết thảy những người đã có mặt. Và thật sự tất cả họ, lạy Chúa, con cầu nguyện cho họ.

³⁶⁸ Và con nguyện xin những lời cầu nguyện của con sẽ được trả lời, rằng Chúa sẽ ban phước cho họ. Trước tiên, lạy Chúa, xin ban cho mỗi người Sự sống Đời đời. Con cầu xin để sẽ không một người nào trong họ bị hư mất, không một người nào.

³⁶⁹ Và bây giờ, Cha ôi, chúng con không biết khi nào biến cố vĩ đại này sẽ xảy ra. Nhưng khi chúng con nhìn thấy những dấu hiệu này xuất hiện, và những điều xảy đến theo Kinh Thánh, nó làm ấm lòng chúng con vượt quá giới hạn. Và con cầu nguyện, lạy Đức Chúa Trời là Cha, để Ngài sẽ vừa giúp chúng con.

³⁷⁰ Con nguyện xin Ngài sẽ giúp đỡ mục sư yêu dấu của chúng con, Anh Neville. Xin làm cho anh ấy, Chúa ôi, đầy dẫy ân điển và đầy dẫy quyền phép, và với sự hiểu biết, để anh có thể lấy

Thức Ăn chứa trong kho này và nuôi những con chiên của Đức Chúa Trời.

³⁷¹ Lạy Chúa, con nguyện xin Ngài sẽ làm bệnh tật tránh xa chúng con. Xin cho điều đó ứng nghiệm, để khi dân sự bị đau ốm, họ sẽ nhớ đến món quà và Huyết đầy đủ mọi sự của Chúa Jêsus đặt trên bàn thờ, để làm sự đền tội. Và con cầu nguyện để họ sẽ được chữa lành ngay lập tức.

³⁷² Và con cầu nguyện để Ngài sẽ giữ quyền lực của Sa-tan tránh xa khỏi họ, nó làm nản chí họ, hay cố tạo nên những nhóm người theo lễ nghi tôn giáo. Hay là, cứ ngăn tất cả những quyền phép của kẻ thù tránh xa, Chúa ôi. Xin thánh hóa chúng con với Lời Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³⁷³ Rồi, Chúa ôi, con nguyện xin Ngài sẽ vừa giúp con. Con—con—con đang bắt đầu kiệt sức dần, Chúa ôi. Con biết thì giờ của con không thể còn nhiều nữa. Và con cầu xin Ngài sẽ giúp con, xin cho con sống đúng, Chúa ôi, và thật thà và chân thành, hầu cho con có thể truyền đạt Sứ điệp theo như nó được truyền định cho con để truyền đạt. Và khi đến lúc mà con phải nằm xuống, và con đi đến Sông, và những cơn sóng bắt đầu dội vào, Ôi Chúa, xin cho con có thể trao Gươm thân thuộc này cho người nào khác mà sẽ trung thực với Nó, Chúa ôi, và sẽ mang Lễ thật. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và, cho đến lúc đó, xin giúp cho con mạnh mẽ và khỏe mạnh, và can đảm.

³⁷⁴ Xin giúp hội thánh của con. Xin ban phước cho chúng con với nhau, Chúa ôi. Chúng con thuộc về Ngài. Chúng con cảm thấy bây giờ rằng Thần của Ngài ở giữa chúng con. Chúng con tin rằng Ngài sẽ đáp lời cầu nguyện của chúng con. Vì, chúng con giao phó chính mình cho Ngài, với Lời Ngài, vì sự hầu việc cho những ngày còn lại của chúng con trên đất này, trong Danh của Con Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus Christ, Chúa Cứu Thế yêu dấu của chúng con, vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

Tôi...(Chúa ban phước cho anh chị em!)...Tôi
yêu Ngài, (với cả tấm lòng),
Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

³⁷⁵ Chúa ban phước anh, Anh Neville...?...Hãy ở lại với chức vụ của mình...?...

ẤN THỨ BẢY TIẾP TỤC

³⁷⁶ [Quý vị vừa mới nghe xong bản gốc *Ấn Thứ Bảy* như nó đã được giăng trong sự trọn vẹn của nó vào tối Chúa nhật, ngày 24 tháng Ba, 1963 tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana. Anh Branham không muốn bản thu gốc này phát hành. Ngày hôm sau, thứ Hai, ngày 25 tháng Ba, 1963, Anh Branham đi đến phòng nhà trọ của Anh Fred Sothmann và Anh James Maguire là những người vào lúc đó phụ trách thực hiện các cuộn băng ghi âm. Anh Branham bảo những anh em này, “Tôi không muốn Sứ điệp này được gởi ra theo cách nó có.” Sau khi tự mình lắng nghe băng ghi âm, anh hướng dẫn các anh em dừng băng ở một điểm nào đó, và tại điểm ấy (bắt đầu của đoạn số 261) thu âm lại một phần mới dài xấp xỉ hai mươi phút (đoạn 377-415). Phần mới này được sử dụng thay cho phần kết thúc gốc (đoạn 261-373). Bản thu âm này là bản phát hành duy nhất của “*Ấn Thứ Bảy*” cho đến năm 1966. Sau khi Anh Branham ra đi, ban chấp hành Hội Truyền giáo Phúc Âm William Branham đồng ý nhất trí phát hành băng gốc đã được thu tại Đền tạm. Kể từ lúc đó, cả hai bản được dùng. Bây giờ chúng ta đã đặt sứ điệp bổ sung này của Anh Branham trên cuộn băng, với bản gốc “*Ấn Thứ Bảy*.” Tiếng nói tiếp theo mà quý vị nghe sẽ là tiếng của Anh Branham trong phòng nhà trọ vào thứ Hai, ngày 25 tháng Ba, 1963—Bt.]

³⁷⁷ Sẽ là một điều tốt để nó không biết gì về Điều đó. Bởi vì, nếu nó biết, thì nó sẽ giả mạo Điều Đó. Đó là những thủ thuật của nó trong sự thực hiện các công việc.

³⁷⁸ Vì vậy, cho nên, Đức Chúa Trời đã làm cho Nó bị giấu kín với cả thế giới, thậm chí đối với trên Trời, để không có cách nào hiểu được Nó, chỉ khi Đức Chúa Trời sẽ khải thị Nó, chính Ngài.

³⁷⁹ Bây giờ tôi muốn anh em để ý, tối nay, rằng trong *Ấn thứ Sáu*, có một mục đích ba lần của *Ấn thứ Sáu*.

Có một mục đích ba lần của những người cười ngửa.

³⁸⁰ Có một mục đích ba lần trong tất cả những điều này. Điều đó mang chúng ta trở lại với một số ba. Và số bảy, một lần nữa, đây, Bảy Ấn, Bảy Bát, và vân vân. Bây giờ, trong những số ba và những số bảy, là số của Đức Chúa Trời trong toán học của Ngài về sự khải thị Lời Ngài.

³⁸¹ Bây giờ anh em để ý, giống như trong những—những—những người cưỡi ngựa, bây giờ, có ba con ngựa đi ra. Một trong chúng là ngựa trắng, một là ngựa đỏ, một là ngựa đen. Và rồi, trong con ngựa thứ tư, ồ, tất cả chúng trộn vào với nhau. Đây, một mục đích ba lớp.

³⁸² Vậy thì, Đức Chúa Trời đã làm điều giống như vậy. Đức Chúa Trời làm giống như vậy khi Ngài sai sứ tử của Ngài đi ra, là Lời Ngài, để tranh chiến với antichrist.

³⁸³ Rồi chúng ta tìm thấy rằng Ngài đã sai bò đực đi ra trong suốt thời—thời kỳ hoạn nạn này, con vật làm của lễ dâng. Và trong thời kỳ hoạn nạn này, người ta chỉ có thể làm thế thôi, chỉ làm lụng, làm nô lệ, và tự dâng mình làm một của tế lễ.

³⁸⁴ Rồi chúng ta tìm thấy, trong thời đại kế tiếp, là thời đại các nhà cải chánh, Đức Chúa Trời sai ra sự khôn ngoan của con người, một cái đầu giống mặt người trên con Thú, mà là quyền năng đi ra trong những nhà cải chánh.

³⁸⁵ Bây giờ anh chị em có để ý không? Mỗi...Không lạ gì dân sự của thời đại này vẫn đang sống trong tàn tích, như đã có trước đây từ thời đại những nhà cải chánh, bởi vì họ chỉ nhìn thấy nó trong—trong cách giáo hội nhìn nhận nó. Họ thấy nó trong cách mà các thần học viện đã dạy điều đó. Đó là đường lối của Đức Chúa Trời vào một thời, nhưng chúng ta đã sống qua điều đó.

³⁸⁶ Bây giờ chúng ta đi vào thời đại chim ưng, sự khải thị được bày tỏ, toàn thể sự việc. Vậy hãy so sánh điều này với Khải huyền chương 10, câu 1 đến 7. Và chúng ta sẽ thấy ở đây trong Khải huyền này, Khải huyền ở đây, 10:1 đến 7, rằng, “Trong những ngày vang lên Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy, thì tất cả những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ nên trọn.”

387 Bây giờ chúng ta tìm thấy, cũng trong chương này, mà Ấn thứ Sáu, bây giờ đang được mở, đó là cho một mục đích ba lớp. Bây giờ, đây là những mục đích.

388 Điều trước tiên, là, những nữ đồng trinh mê ngủ phải trải qua thời kỳ Hoạn nạn cho sự thanh lọc. Nàng phải được làm cho sạch vì những tội lỗi vô tín của nàng và chối bỏ Sứ điệp. Điều này, nàng đã được thanh tẩy trong thời kỳ Hoạn nạn. Chúng ta thấy chúng kết thúc qua ở đây trong Khải huyền 7, giữa chương 6 và 7 ở đây, rằng nàng đã được làm cho tinh sạch, và nàng đã được ban cho áo dài của mình. Bây giờ, nàng không phải là Nàng Dâu. Nhưng đó là giáo hội, những người tinh sạch mà—mà—mà đã không có cơ hội, có lẽ, để tiếp nhận Sứ điệp, hay trong cách nào đó mà họ đã bị làm cho mù bởi những tiên tri giả này. Và họ—họ đã không có cơ hội, và tuy nhiên họ thực sự chân thành trong lòng. Và Đức Chúa Trời biết lòng của họ. Và ở đây họ được làm sạch, trong suốt thời gian này.

389 Anh em để ý điều đó, thời gian làm tinh sạch khác, đó là dành cho Y-sơ-ra-ên, khi nó nhóm họp lại. Đó là lớp thứ hai. Đức Chúa Trời làm tinh sạch Y-sơ-ra-ên trong thời kỳ Hoạn nạn. Ra từ trong hàng triệu người sẽ tập hợp tại đó, sẽ có một trăm bốn mươi bốn ngàn người được chọn ra, và họ cũng sẽ được thanh lọc. Đức Chúa Trời đang thanh lọc Y-sơ-ra-ên.

390 Để ý, có cả trái đất được làm tinh sạch. Sẽ có việc như mặt trăng, các ngôi sao, và cả thiên nhiên, sẽ được làm tinh sạch. Anh em thấy đó là gì không? Trái đất đang tự làm mới lại, đang được làm cho tinh sạch, sẵn sàng cho Ngàn năm bình an. Một Ngàn năm bình an đang đến. Và, đây, mọi thứ mà có bất kỳ sự ô uế nào bên trong nó đều được làm cho tinh sạch trong suốt Ấn thứ Sáu.

391 Nào, bây giờ, anh em để ý không? Về sự mở ra của Ấn thứ Bảy này, nó cũng ở trong sự bí mật ba lớp. Chỗ này, tôi có...sẽ giảng và đã nói, đó là bí mật của Bảy tiếng Sấm. Bảy tiếng Sấm trên Trời sẽ mở ra bí mật này. Nó sẽ ở ngay vào sự Tái lâm của Đấng Christ, bởi vì Đấng Christ đã phán không ai biết khi nào Ngài sẽ trở lại.

³⁹² Anh em có để ý, khi người Do-thái hỏi Ngài điều đó không? Biết...Khi chúng ta so sánh Kinh Thánh ở đây với Ma-thi-ơ 24, với sáu Ẩn, Ẩn thứ Bảy bị để lại. Bởi vì, anh em thấy, Đấng Christ phán, “Chỉ Chính Đức Chúa Trời biết; ngay cả các Thiên sứ không biết.” Không lạ gì, Nó đã thậm chí không được viết. Anh em thấy, họ im lặng; không có gì xảy ra lúc đó. Các Thiên sứ không biết Nó. Không ai biết khi nào Ngài đến.

³⁹³ Nhưng sẽ có một—sẽ có một—có Bảy Tiếng, của những tiếng Sấm này, mà sẽ bày tỏ sự khải thị vĩ đại vào lúc đó. Vì thế, tôi tin, với chúng ta là những người...Nếu chúng ta không biết Nó, và nếu chúng ta...Nó sẽ không được biết cho đến lúc đó. Nhưng nó sẽ được khải thị vào ngày đó, vào giờ mà nó được cho là sẽ được khải thị. Vì vậy, việc dành cho chúng ta làm là tôn kính trước Đức Chúa Trời, và hầu việc Ngài, và làm tất cả những gì chúng ta biết phải làm như thế nào, và sống đời sống Cơ-đốc nhân, tốt đẹp. Tại đây, lúc này, chúng ta tìm thấy rằng Ẩn thứ Sáu đã được mở cho chúng ta; chúng ta thấy Nó. Và chúng ta biết rằng Ẩn thứ Bảy này không thể được mở ra trước công chúng cho tới lúc giờ ấy đến.

³⁹⁴ Vậy thì, có lý do nào đó mà Đức Chúa Trời để cho Bảy Tiếng này làm sấm sét vang rền. Bởi vì, Nó phải xảy tới, đấy. Vì...Chúng ta tìm thấy rằng Đấng Christ, Chiên Con, cầm lấy quyển—quyển Sách trong tay Ngài, và Ngài mở Ẩn thứ Bảy đó. Nhưng, anh em thấy, đó là một sự màu nhiệm được giấu kín. Không có ai biết Nó. Nhưng, Nó—Nó, đi theo đúng với những gì Ngài đã phán, “Không một ai biết được sự Tái lâm của Ngài.” Họ cũng sẽ không biết về sự màu nhiệm Bảy tiếng Sấm này. Vậy, anh em thấy, nó được nối kết với nhau.

³⁹⁵ Điều đó quá nhiều, chúng ta có một sự hiểu biết về Nó, ngày hôm nay, bởi vì phần còn lại của Nó được mở ra tất cả; nhưng phần này thì không được mở. Nhưng ngồi trong phòng, và tôi nghe điều này...hay, đúng hơn là, đã không nghe nó, nhưng đã thấy Nó mở ra cho Bảy tiếng Sấm này. Bây giờ, trong chừng mực nào đó chúng ta có thể đi nhanh, ngay ở đó.

³⁹⁶ Và bây giờ tôi tin rằng mỗi một người trong anh em sẽ hầu việc Đức Chúa Trời và làm điều nào đúng. Và yêu mến Ngài, suốt

cả đời mình, và hầu việc Ngài. Và Đức Chúa Trời sẽ chăm sóc phần còn lại.

³⁹⁷ Bây giờ, chúng ta có, trong sự hoàn thành tại đây bây giờ, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tất cả những bí mật của sáu Ấn mà đã được đóng ấn, và chúng ta hiểu và biết tại đây rằng Ấn thứ Bảy không được tỏ cho công chúng biết.

³⁹⁸ Bây giờ, sự Tái lâm của Ngài, vào thì giờ của Tái lâm của Ngài, khi sự hủy diệt của đất, anh em biết. Người ấy hỏi ở đó, “Dấu hiệu sắp đến về sự tận thế sẽ là gì?” Trong Ma-thi-ơ 24, họ đã hỏi Ngài câu đó. Ngài đi thẳng tới điều đó. Ngài đã nói về Y-sơ-ra-ên được hợp lại thành một quốc gia, trong câu 31, của Ma-thi-ơ 24:31. Nhưng rồi Ngài bắt đầu với những ví dụ, đấy. Rồi anh em thấy... “Hãy học ví dụ về cây vả. Khi các người thấy nó đâm chồi, ồ, các người biết mùa xuân tới gần. Và rồi khi các người thấy điều này ứng nghiệm, thì biết thì giờ đã gần rồi.” Hãy xem, Y-sơ-ra-ên đang tập hợp lại trong chính quê nhà của mình. Nhưng, anh em để ý, Ngài đã bỏ qua sự khả thị của Ấn thứ Bảy này.

³⁹⁹ Và ở đây, khi Ấn thứ Bảy, khi Ngài mở Nó, Ngài cũng bỏ qua Nó lần nữa, đấy. Vì vậy chúng ta thấy rằng Nó là một sự bí mật hoàn toàn, cho nên thì giờ chưa đến cho sự mầu nhiệm này được tỏ cho biết. Cho nên, chúng ta không biết nhiều về điều này, và phần còn lại của Nó sẽ được biết ngay gần khoảng thời gian mà Chúa Jêsus xuất hiện trên đất lần nữa, cho Nàng Dâu của Ngài, hay bất kỳ điều gì xảy ra lúc đó. Vậy thì, cho đến lúc ấy, tất cả chúng ta hãy cứ cầu nguyện, sống đời sống Cơ-đốc tốt đẹp, ngay thẳng, trông đợi sự Tái lâm của Ngài.

⁴⁰⁰ Và bây giờ nếu băng ghi âm này tình cờ rơi vào tay của những người nào đó ở nơi nào đó, đừng cố gắng tạo nên loại học thuyết nào ra từ nó. Điều duy nhất anh em làm, anh em cứ tiếp tục hầu việc Đức Chúa Trời. Bởi vì, sự bí mật vĩ đại này quá lớn đến nỗi Đức Chúa Trời thậm chí không cho Giảng viết Nó ra. Nó dội tiếng sấm ra, nhưng Ngài...biết rằng, hứa cho chúng ta rằng Nó sẽ được mở. Nhưng, cho đến lúc này, Nó không được mở ra.

⁴⁰¹ Và bây giờ chúng ta biết ơn Đức Chúa Trời vì những gì Ngài tỏ cho chúng ta thấy. Tôi đã ngồi trong phòng ở đó trong tám ngày. Và Sứ điệp mà tôi vừa mới giải thích xuyên suốt cho anh

em, nhiều người trong các anh em tại đây sẽ hiểu. Và tôi hứa rằng có điều gì đó đang diễn ra, thiêng liêng, mọi lúc, mà tôi tin chắc anh em đang bỏ lỡ nó. Và đây là những gì điều đó có; nó là sự xác minh hoàn toàn về sự thông giải này của Kinh Thánh đã được Đức Chúa Trời gửi đến.

⁴⁰² Bởi vì, thậm chí trước khi chúng ta đi vào Nó, và tôi đã rời khỏi để đi miền tây, Chúa đã tỏ cho tôi thấy một khả tượng ngày nọ, khoảng mười giờ, một buổi sáng. Và tôi đến và đã giải thích nó ở đây, rằng tôi đã nhìn thấy nó; đã không biết nó là gì. Đó là một chòm sao bảy Thiên sứ. Chúng ta sẽ nhớ điều đó. Anh em sẽ nghe trên băng ghi âm, gọi là, *Mấy Giờ Rồi, Thưa Ông?* Ồ, bây giờ, đó là chính xác những gì anh em đang nhìn thấy bây giờ. Bảy Thiên sứ...Tôi đã ở hướng tây.

⁴⁰³ Anh em nhớ, những sứ giả nhỏ bé; họ đi về hướng đông. Những sứ giả thứ hai, các chim bồ câu, loại chim lớn hơn một chút, chúng đi về hướng đông. Và rồi tôi nhìn...Họ đã ở với tôi, luôn mọi lúc. Đó là giai đoạn Linh vụ thứ Nhất và thứ Hai.

⁴⁰⁴ Bây giờ, giai đoạn thứ Ba đến từ hướng tây, quét tới với một tốc độ kinh khiếp, vĩ đại, và Họ nâng tôi lên. Đó là quay trở lại hướng đông, với sự bí mật của Bảy Ấn này. Giống như đã nói trong—trong giấc mơ của Junior Jackson, mà Chúa để tôi thông giải cho anh ấy ở đó, “Ở bên trong kim tự tháp đó, có hòn Đá trắng chưa được viết lên.” Đó là lý do tôi đã phải đi về hướng tây, để kết nối với Sứ điệp của những Thiên sứ này, quay trở lại đây để bày tỏ Nó cho hội thánh. Hãy nhớ, tôi đã nói, “Những điều kế tiếp mà xảy ra sẽ là ở tại hội thánh đây.” Điều đó thật chính xác.

⁴⁰⁵ Một điều khác, tôi muốn anh em để ý những gì đã xảy ra. Và nếu anh em đang nghe băng, về *Mấy Giờ Rồi, Thưa Ông?*, anh em sẽ để ý rằng có một Thiên sứ rất đáng lưu ý đối với tôi. Những người còn lại trong Họ dường như bình thường. Nhưng Thiên sứ này là một Thiên sứ đáng chú ý. Ngài ở bên trái của tôi, trong một chòm sao có hình dạng một kim tự tháp.

⁴⁰⁶ Và, hãy nhớ, đó là trong kim tự tháp, nơi hòn Đá trắng bí mật đã không được viết chữ lên. Và các Thiên sứ đưa tôi vào trong kim tự tháp đó của chính Họ, những sự màu nhiệm của

Chúa chỉ tỏ cho Họ biết. Và, bây giờ, Họ là những Sứ giả đã đến để thông giải kim tự tháp đó, hay Sứ điệp đó về sự bí mật của Bảy Ấn này mà nằm bên trong kim tự tháp.

407 Bây giờ, Thiên sứ, ở bên trái của tôi, hẳn thực sự là người cuối cùng, hay Thiên sứ thứ bảy, nếu chúng ta đếm Họ từ trái qua phải. Bởi vì, Ngài ở bên trái của tôi; tôi trông về Ngài, về hướng Tây, Ngài tiến về hướng đông, sẽ là phía bên trái. Vì vậy, đó sẽ là Sứ điệp của thiên sứ cuối cùng, rất đáng lưu ý. Hãy nhớ tôi đã nói Ngài có cách của Ngài thế nào, đầu Ngài quay lại phía sau; cặp cánh bén nhọn, lớn của Ngài; và cách Ngài bay ngay đến với tôi thế nào. Vậy thì, đó là Ấn thứ Bảy này. Nó vẫn còn là điều đáng lưu ý. Và chúng ta...Chúng ta không biết Nó là gì, cho đến bây giờ, bởi vì Nó chưa được phép mở ra.

408 Nhưng bây giờ, mỗi một người trong anh chị em ở buổi nhóm để ý điều đó, thật là một buổi nhóm đã diễn ra tuyệt vời! Mọi người cứ dường như ngồi ngay rìa ghế của mình. Và mọi người đang đứng chung quanh đây, lúc một, hai giờ vào buổi chiều, chờ đợi cửa mở ra, và lên đây ở phía trước. Đứng chung quanh những bức tường; chân tay tê dại, và mọi thứ.

409 Đó là gì? Chính là Đức Thánh Linh đã sai xuống những Sứ giả này, và Họ đã khải thị Nó cho chúng ta. Và rồi để ý Nó đã hoàn toàn khớp với Lời như thế nào, một cách chính xác.

410 Và rồi để cho anh em hết thấy đều biết rằng đây là Lẽ thật, Ngài đã báo trước điều đó khoảng—khoảng hai tháng trước đây, hay hơn nữa, trước khi nó từng xảy ra. Mà, khi tôi đi về miền tây, không biết Nó; trở lại đây với lời thông giải như Ngài đã ban Nó. Bây giờ hãy nhớ, trong khải tượng, Ngài không hề bảo tôi một điều trong khải tượng khi Ngài đem tôi lên. Tôi đã hoảng sợ, sợ tôi sẽ chết, bị chết trong một vụ nổ. Anh em thấy, Họ đã không thể làm điều đó.

411 Sự thông giải đến ngay khi tôi cần Nó, điều đó đã xảy ra trong phòng, và tôi đã đưa Nó ra đúng như Ngài ban Nó.

412 Bây giờ, anh em thấy, thưa các bạn, các khải tượng không sai trật. Chúng luôn luôn hoàn hảo. Chúng thật hoàn toàn đúng.

⁴¹³ Bây giờ, khái tượng, cộng thêm Lời, cộng thêm lịch sử, cộng thêm các thời đại hội thánh, và tất cả, quyện vào nhau. Vì thế, tôi thật sự có thể nói, rằng, theo như sự hiểu biết của tôi, và theo Lời Đức Chúa Trời, và khái tượng, và sự khái thị, sự thông giải của nó đều là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

⁴¹⁴ Bây giờ, cầu xin Chúa ban phước tất cả anh chị em, mỗi một người, thật dồi dào, khi chúng ta đứng bây giờ và hát bài hát cổ rất hay này của hội thánh. Xin Chúa ban phước anh chị em, mỗi người. A-men.

⁴¹⁵ [Anh Branham thêm vào bốn hàng, lấy từ đoạn 374-375 của Sứ điệp của anh tối hôm trước, ngày 24 tháng Ba, 1963—Bt.]

Tôi...(Chúa ban phước anh chị em!)...Tôi yêu
Ngài, (với cả tấm lòng),
Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville...?...Hãy ở lại với
chức vụ...?...

ẤN THƯ BẢY VIE63-0324E

(The Seventh Seal)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ VỀ BẢY ẤN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 24 tháng Ba, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org